

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 23. heinäkuuta 2008 (28.07)
(OR. en)**

12108/08

**Toimielinten välinen asia:
2008/0154 (COD)**

**ENV 485
CODEC 1008**

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komissio
Päivä:	18. heinäkuuta 2008
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut pääsihteeri, korkea edustaja Javier Solanalle johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2008) 402 lopullinen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 16.7.2008
KOM(2008) 402 lopullinen

2008/0154 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta-
ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)**

(komission esittämä)

{SEK(2008) 2121}

{SEK(2008) 2122}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jäljempänä 'EMAS-järjestelmä', perustettiin alun perin vuonna 1993¹, ja sitä tarkistettiin vuonna 2001 organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19. maaliskuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 761/2001², joka on tällä hetkellä voimassa.

Ehdotuksella pyritään vahvistamaan järjestelmää lisäämällä sen tehokkuutta ja houkuttelevuutta organisaatioiden kannalta. Tarkoituksena on

- lisätä järjestelmää soveltavien organisaatioiden määrää³,
- saada EMAS-järjestelmä tunnustettua ympäristöjärjestelmien vertailukohdaksi,
- antaa muita ympäristöjärjestelmiä soveltaville organisaatioille mahdollisuus muuntaa järjestelmänsä EMAS-järjestelmäksi,
- saada aikaan vaikutuksia myös EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden ulkopuolella vaatimalla kyseisiä organisaatioita ottamaan ympäristönäkökohdat huomioon alihankkijoidensa ja palveluntarjoajiensa valinnassa.

Ehdotetuissa muutoksissa keskitytään sisältöön kiinnittäen erityistä huomiota pienten organisaatioiden (pk-yritykset ja pienet viranomaisyksiköt) tarpeisiin, institutionaalsiin järjestelyihin ja yhteyksiin muihin yhteisön politiikan välineisiin.

1.2. Yleinen tausta

EMAS-asetuksen 15 artiklassa komissio velvoitetaan tarkastelemaan EMAS-järjestelmää uudelleen sen toiminnasta saatujen kokemusten perusteella ja ehdottamaan tarvittavia muutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tämän johdosta suoritettiin vuonna 2005 EMAS-järjestelmän laajamittainen arviointitutkimus. Arviointitutkimuksessa ja järjestelmään osallistuvien eri sidosryhmien antamassa palautteessa kartoitettiin järjestelmän vahvuudet ja heikkoudet ja ehdotettiin tapoja tehostaa asetuksen vaikuttavuutta.

1.3. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19. maaliskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 761/2001.

¹ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1836/93, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1993, teollisuusyritysten vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään, EYVL L 168, 10.7.1993, s. 1.

² EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

³ Vuoden 2007 lopussa EMAS-rekisteröityjä toimipaikkoja oli 6000. Lisätietoja asiakirjassa KOM(2008) xxx lopullinen, tähän asiakirjaan liitetty vaikutustenarviointi, kohdat 2.1.2 ja 2.2.5.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

EMAS-asetuksen tarkistaminen on osa toimenpidepakettia, joka liittyy kesä- tai heinäkuussa 2008 annettavaan tiedonantoon kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa koskevasta toimintasuunnitelmasta. Toimintasuunnitelmalla pyritään merkittävästi muuttamaan kuluttajien ja tuottajien käyttäytymistä parempien tuotteiden, kevyemmän ja puhtaamman tuotannon sekä älykkäämmän kulutuksen suuntaan. EMAS-asetuksen tarkistamisen lisäksi pakettiin kuuluvat ympäristömerkkiasetuksen tarkistaminen ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskeva tiedonanto.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTENARVIOINTI

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komission yksiköt käyvät jatkuvaa vuoropuhelua jäsenvaltioiden ja EMAS-prosessiin osallistuvien eri sidosryhmien edustajien kanssa seuratakseen järjestelmän toteutumista käytännössä.

EMAS-järjestelmän toiminnasta vastaavat jäsenvaltioiden elimet (toimivaltaiset elimet, akkreditointielimet) järjestivät joukon sidosryhmien kokouksia ja seminaareja järjestelmän tulevaisuudesta ja antoivat sen tarkistamista koskevia suosituksia.

Jäsenvaltioita, jotka ovat edustettuina EMAS-asetuksen 14 artiklalla perustetussa komiteassa, on kuultu kaikissa tarkistusprosessin vaiheissa, ja ne ovat osallistuneet tarkistustyöhön⁴.

Komissio järjesti neljä työryhmäkokousta⁵ ja tarkistusseminaarin⁶ joidenkin EMAS-asiantuntijoiden kanssa (EMAS-todentajat, konsultit, akkreditointielimet ja toimivaltaiset elimet).

Komission edustajat vierailivat joissakin jäsenvaltioissa kuullakseen niiden kantoja asetuksen tarkistamiseen. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot ja muut intressitahot esittivät ajatuksiaan järjestelmän tulevaisuudesta.

Ympäristöasioiden pääosasto teetti konsulttiryhmällä laajamittaisen arviointitutkimuksen EMAS- ja ympäristömerkkijärjestelmästä (EVER-tutkimus). Siinä tutkittiin, millaisina eurooppalaiset organisaatiot näkevät EMAS-järjestelmän motiivit, menestystekijät ja hyödyt, ja annettiin EMAS-järjestelmän tarkistamista koskevia suosituksia. Tutkimuksen tulokset esiteltiin, niistä keskusteltiin ja niitä työstettiin edelleen kahdessa seminaarissa, jotka pidettiin syyskuussa 2005 ja joihin osallistui asiantuntijoita, tutkimuslaitoksia, yrityksiä, alan toimijoita ja kansalaisjärjestöjä.

EU:n Life-ympäristörahostosta rahoitettu kolmivuotinen REMAS-hanke, jonka toteuttivat Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristövirasto, Skotlannin ympäristönsuojeluvirasto, Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristöasioiden hallinta- ja arviointilaitos (Institute of Environmental Management and Assessment) sekä Irlannin ympäristönsuojeluvirasto, saatiin päätökseen toukokuussa 2006. Hankkeessa määritettiin yksityiskohtaisen tilastoanalyysin

⁴ Komitean kokoukset 20. kesäkuuta 2005 (Bryssel), 22. marraskuuta 2005 (Torino), 29. ja 30. kesäkuuta 2006 (Luxemburg), 13. ja 14. marraskuuta 2006 (Ateena) sekä 13. ja 14. kesäkuuta 2007 (Varsova).

⁵ 17. toukokuuta, 9. kesäkuuta, 20. heinäkuuta ja 27. heinäkuuta 2006.

⁶ 11. ja 12. joulukuuta 2006.

avulla erityyppisten ympäristöjärjestelmien vaikutus toimipaikkojen ympäristöasioiden hallintatoimiin ja sitä kautta niiden seuraukset lainsäädännön noudattamisen ja parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden hyödyntämisen kannalta.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

EVER-tutkimuksessa kävi ilmi, että EMAS-järjestelmää pidetään keinona sisällyttää ympäristönäkökohdat organisaation kollektiiviseen arvojärjestelmään ja parantaa yrityskuvaa. EMAS-järjestelmää ei nähdä vain keinona vähentää jätteiden käsittelyn, energiankulutuksen yms. aiheuttamia kustannuksia, vaan myös merkinä ympäristöystävällisyydestä.

Ympäristönsuojelun parantaminen, parempi yrityskuva ja kustannussäästöt nähdään kaikkein tärkeimpinä hyötyinä EMAS-järjestelmän käyttöönotosta. Lähes puolet EVER-tutkimukseen vastanneista katsoi EMAS-järjestelmän rahallisten kustannusten olevan hyötyjä suurempia, mutta yli kaksi kolmasosaa vastaajista piti EMAS-järjestelmää onnistuneena, jos verrataan sekä taloudellisia että muita kuin taloudellisia hyötyjä ja kustannuksia.

REMAS-hankkeessa kävi ilmi, että akkreditoidun ja sertifioitujen ympäristöjärjestelmän käyttöönotolla tehostetaan toimipaikan ympäristöasioiden hallintatoimia ja että on näyttöä siitä, että ympäristöasioiden hallinta on yleisesti ottaen parempaa EMAS-järjestelmässä kuin muissa järjestelmissä⁷.

Toisaalta tutkimuksissa todettiin, ettei EMAS-järjestelmän koko leviämispotentiaalia ole hyödynnetty. EVER-tutkimukseen vastanneet nimesivät EMAS-järjestelmän kustannukset, johdon vähäisen sitoutumisen ja paperityön/byrokratian kolmeksi tärkeimmäksi esteeksi EMAS-järjestelmän käyttöönotolle. Vaikka EMAS-rekisteröintien määrä kasvaa jatkuvasti (tällä hetkellä yhteisössä on rekisteröity yli 5 000 organisaatiota), niiden osuus on edelleen vain hyvin pieni suhteessa organisaatioihin, jotka voisivat potentiaalisesti käyttää järjestelmää.

Useimmat kuullut sidosryhmät kannattivat edellä esitettyjä johtopäätöksiä, ja komission yksiköt ottivat ne huomioon analysoidessaan järjestelmän tarkistusvaihtoehtoja ja päättäessään sen ehdotetusta kehittämissuunnasta ja nykyiseen EMAS-asetukseen tarvittavista muutoksista.

Avoin kuuleminen järjestettiin Internetissä 22. joulukuuta 2006 ja 26. helmikuuta 2007 välisenä aikana. Komissio sai sen tuloksena 214 vastausta.

2.2. Vaikutustenarviointi

Komissio teki työohjelmassa mainitun vaikutustenarvioinnin ja harkitsi kolmea pääasiallista vaihtoehtoa:

- toiminnan jatkaminen nykyistä lähestymistapaa käyttäen;
- järjestelmän asteittainen alasajo;
- asetuksen muuttaminen merkittävästi.

Toiminnan jatkaminen nykyistä lähestymistapaa käyttäen toisi vakautta. Kyseeseen tulisivat ainoastaan hallinnolliset tai institutionaaliset muutokset, joiden tarkoituksena olisi vain nykyisen järjestelmän toiminnan parantaminen. Tämä vaihtoehto parantaisi kuitenkin vain

⁷ KOM(2008) xxx lopullinen, tähän asiakirjaan liitetty vaikutustenarviointi, kohta 1.2.1.

hieman järjestelmän heikkoja kohtia eikä mahdollistaisi merkittävien muutosten tekemistä. Sen kokonaisvaikutus olisi pieni, mikä vähentää sen uskottavuutta. Järjestelmän näkyvyys ei lisääntyisi, ja jakautuminen jäsenvaltioiden kesken pysyisi todennäköisesti epätasaisena.

Järjestelmän asteittaisen alasajon vaihtoehdossa vapautettaisiin taloudellisia ja henkilöstöresursseja. Vaihtoehdolla olisi kuitenkin kielteisiä ympäristö- ja taloudellisia vaikutuksia. Yhteisö menettäisi politiikkayhdistelmästänsä vapaaehtoisin välineen. Kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarvioinnissa⁸ todettiin, että vapaaehtoisilla välineillä on suuri potentiaali, mutta että niiden kehittämisessä on puutteita, ja kehoitettiin komissiota tarkistamaan järjestelmiä, jotta edistettäisiin niiden omaksumista ja vähennettäisiin niiden toteuttamisen aiheuttamaa hallinnollista taakkaa.

Asetuksen merkittävän muuttamisen vaihtoehto lisäisi EMAS-järjestelmän näkyvyyttä, vaikuttavuutta ja poliittista painoarvoa ja johtaisi tällä tavoin järjestelmän huomattavasti laajempaan omaksumiseen. Tämän vaihtoehdon toteuttamisella yhteisössä saataisiin aikaan parempia ja kohdennetumpia ympäristöhyötyjä sekä suoraan että välillisesti. Niin parannettaisiin myös järjestelmään osallistuvien organisaatioiden taloudellista tilannetta ja vähennettäisiin ympäristöasioiden hallinnasta niille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa. Jotkut ehdotetuista muutoksista edellyttävät etukäteisinvestointeja ja kannustimien tarjoamista EMAS-organisaatioille.

Järjestelmän omaksumisen lisääntymistä ei voida ennustaa täsmällisesti, koska eri toimenpiteiden kustannuksista ja vaikutuksista ei ole saatavilla määrällisiä tietoja ja koska useat vaihtoehdot ovat sidoksissa toisiinsa tai markkinalähtöisiä. Tavoitteena kuitenkin on, että 10 vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta rekisteröityjä organisaatioita tai toimipaikkoja olisi sama määrä kuin ympäristöjärjestelmiä koskevan standardin ISO 14001:2004 mukaisesti tällä hetkellä sertifioituja organisaatioita tai toimipaikkoja (35 000). Välitavoitteena on, että viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta EMAS-rekisteröityjen toimipaikkojen määrä vastaisi niiden kolmen jäsenvaltion keskiarvoa, joissa vuonna 2007 oli suurin määrä rekisteröityjä toimipaikkoja miljoonaa asukasta kohti, mikä merkitsisi yhteensä noin 23 000:a EMAS-rekisteröityä toimipaikkaa⁹.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Tarkoituksena on tarkistaa EMAS-järjestelmää EMAS-asetuksen 15 artiklan mukaisesti, jotta kaikkia organisaatioita rohkaistaisiin mahdollisimman hyvin ympäristönsuojelun tasonsa jatkuvaan parantamiseen.

Tähän tavoitteeseen pääsemiseksi EMAS-asetuksen tarkistamisella pyritään vahvistamaan merkittävästi järjestelmän poliittista painoarvoa ja sitä kautta järjestelmää soveltavien

⁸ KOM(2007) 225 lopullinen: Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarvioinnista, hyväksytty komissiossa 30.4.2007.

⁹ Kolmessa jäsenvaltiossa, joissa on suurin määrä EMAS-rekisteröityjä toimipaikkoja miljoonaa asukasta kohti, oli vuonna 2007 keskimäärin 48,27 EMAS-rekisteröityä toimipaikkaa miljoonaa asukasta kohti. Kyseiset jäsenvaltiot ovat Itävalta (61,85 toimipaikkaa miljoonaa asukasta kohti), Tanska (50,6 toimipaikkaa miljoonaa asukasta kohti) ja Belgia (32,37 toimipaikkaa miljoonaa asukasta kohti). Euroopan unionin väkiluvun ollessa yhteensä 478,5 miljoonaa EMAS-rekisteröityjen toimipaikkojen suunniteltu kokonaismäärä viiden vuoden kuluttua tarkistetun EMAS-asetuksen voimaantulosta on näin laskettuna 23 000.

organisaatioiden määrää. Ehdotetuissa perustavanlaatuisissa muutoksissa keskitytään sisältöön kiinnittäen erityistä huomiota pienten organisaatioiden (pk-yritykset ja pienet viranomaisyksiköt) tarpeisiin, institutionaalsiin järjestelyihin ja yhteyksiin muihin politiikan välineisiin, erityisesti ympäristöä säästäviin julkisiin hankintoihin.

3.2. Oikeusperusta

Asetus perustuu ympäristöpoliittisiin näkökohtiin, joista määrätään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 175 artiklassa. Se oli myös asetuksen (EY) N:o 761/2001 oikeusperusta.

3.3. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

Yhteisön tason järjestelmän käyttöönotto on tarpeen, jotta luotaisiin yksi uskottava järjestelmä ja vältettäisiin perustamasta erilaisia kansallisia järjestelmiä. Tällä ehdotuksella ei muuteta sisämarkkinoilla vallitsevaa tilannetta, ja siinä noudatetaan toissijaisuusperiaatetta jättämällä asetuksen tekninen täytäntöönpano jäsenvaltioiden tehtäväksi toimivaltaisten elinten ja akkreditointielinten toiminnan kautta. Järjestelmän tehokkuus organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantamisessa tulee näin ollen varmistettua, ja toimenpiteet, jotka voidaan toteuttaa kansallisesti riittävällä tavalla, on jätetty jäsenvaltioiden tehtäväksi.

3.4. Sääntelytavan valinta

Ehdotettu väline on asetus, koska se on ainoa asianmukainen keino taata riittävä yhdenmukaistamisen taso sovellettaessa rekisteröintiä, todentamista ja akkreditointia koskevia sääntöjä ja menettelyjä, jotka ovat olennainen osa järjestelmää.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Yhteisön rahoitusosuus on yleisesti ottaen rajoitettu. Yhteisön talousarviosta maksettavat vuosittaiset määrärahat ovat arviolta 1,5 miljoonaa euroa, ja niillä katetaan erityisesti alakohtaisten viiteasiakirjojen laatiminen, akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten vertaisarvioinnit sekä tiedotus ja viestintä. Kustannukset katetaan vuoteen 2013 asti Life+ -rahoitusvälineestä¹⁰.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Yksinkertaistaminen

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä laatimalla voimassa olevan asetuksen teksti uudelleen ja sisällyttämällä siihen eri ohjeissa olevia hyödyllisiä osia.

Ehdotuksella yksinkertaistetaan organisaatioiden hallinnollisia menettelyjä muun muassa seuraavasti:

- Edistetään sääntely- ja hallinnollisen taakan vähentämistä entisestään ottamalla käyttöön säännöksiä, joilla saadaan aikaan synergiaa ja mahdollistetaan tiiviimpi toiminnallinen

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 614/2007, annettu 23 päivänä toukokuuta 2007, ympäristöalan rahoitusvälineestä (Life+), EUVL L 149, 9.6.2007, s. 1.

yhteys EMAS-järjestelmän ja muiden EU:n säädösten ja välineiden välillä. Tällä tavoin EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden hallinnollinen taakka vähenee joustavamman sääntelyn kautta, mihin kuuluu sekä sääntelyhelpotuksia (lainsäädännön vaatimusten korvaaminen ilman, että ympäristölainsäädäntöä sinänsä muutetaan) että sääntelyn purkamista (itse lainsäädännön muuttaminen).

- Otetaan käyttöön organisaatioklusterien rekisteröinti ja mahdollisuus konsernitason rekisteröintiin nykyisen yksittäisten organisaatioiden rekisteröinnin lisäksi. Tällä on välitön kustannuksia säästävä vaikutus samalla, kun osallistumisesta tulee entistä houkuttelevampaa.
- Kehotetaan jäsenvaltioita selventämään yhteyksiä muihin ympäristöjärjestelmiin ja täydentävyyttä järjestelmien välillä niin, että rekisteröityminen tai osallistuminen kansallisiin ympäristöjärjestelmiin voidaan ottaa huomioon organisaation hakiessa EMAS-rekisteröintiä ja päin vastoin.

Näin ollen ehdotus vastaa sääntelyn parantamista koskevan aloitteen tavoitteita. Aloite tehtiin uudistetun Lissabonin strategian yhteydessä, ja sillä pyritään yksinkertaistamaan ja parantamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä, parantamaan uuden sääntelyn valmistelua ja tehostamaan sääntöjen noudattamista ja vaikuttavuutta samalla, kun vähennetään hallinnollista taakkaa.

Ehdotus kuuluu komission lainsäädäntö- ja työohjelmaan viitteellä 2006/ENV/053, ja sillä täytetään komission jatkuvassa ohjelmassa annettu sitoumus¹¹.

5.2. Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

5.3. Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

5.4. Euroopan talousalue

Ehdotus on ETAn kannalta merkittävä, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan myös ETAA.

5.5. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

EMAS-järjestelmän toiminta ja yleiset osallistumisvaatimukset pysyvät olennaisilta osiltaan samoina kuin nykyisessä asetuksessa: organisaatiot voivat osallistua EMAS-järjestelmään sillä ehdolla, että ne noudattavat ympäristöpolitiikkaa, tekevät ympäristökatselmuksen, perustavat ympäristöjärjestelmän, suorittavat sisäisen ympäristöauditoinnin ja laativat ympäristöselonteon. Kun riippumaton ympäristötodentaja on todentanut ja vahvistanut ympäristöselonteon, organisaatio voi hakea toimivaltaiselta elimeltä rekisteröintiä. Rekisteröinnin pitämiseksi voimassa organisaation on raportoitava säännöllisin väliajoin ympäristönsuojelun tasonsa parantamisesta ja osoitettava noudattavansa soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

Tärkeimmillä muutoksilla pyritään

¹¹ Ks. KOM(2008) 33.

- varmistamaan EMAS-järjestelmän asema korkealaatuisena ympäristöjärjestelmänä, jonka avulla ulkoisille sidosryhmille ja kansallisille lainvalvontaviranomaisille taataan, että EMAS-organisaatiot noudattavat asiaankuuluvaa ympäristölainsäädäntöä kokonaisuudessaan ja parantavat jatkuvasti ympäristönsuojelun tasoaan, sekä
- lisäämään järjestelmän houkuttelevuutta osallistuville organisaatioille, erityisesti pienille organisaatioille (pk-yritykset ja pienet viranomaisyksiköt) vähentämällä osallistuvien organisaatioiden hallinnollista taakkaa ja lisäämällä EMAS-järjestelmään osallistumisen näkyvyyttä.

Muutokset koskevat seuraavia seikkoja:

- **Ympäristöjärjestelmä.** EMAS-järjestelmä perustuu jatkossakin ISO 14001 -standardin mukaiseen ympäristöjärjestelmään, jota täydennetään seuraavilla tekijöillä:
 - **Vahvistettu sääntöjen noudattamisen valvontamekanismi.** EMAS-organisaation on osoitettava noudattavansa sovellettavaa ympäristölainsäädäntöä ennen kuin se rekisteröidään ensimmäisen kerran. Organisaation ja kansallisten lainvalvontaviranomaisten vuoropuhelua rohkaistaan. Todentajat ovat entistä merkittävämmässä asemassa varmistettaessa, että organisaatio noudattaa sääntöjä. Lisäksi selvennetään sääntöjen noudattamatta jättämisen määrittelyä ja yhdenmukaistetaan toimivaltaisten elinten menettelyjä, jotka liittyvät rekisteröintiin ja sääntöjen noudattamatta jättämisestä johtuvaan rekisteristä poistamiseen.
 - **Tehostettu ympäristöraportointi.** EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden on raportoitava ympäristönsuojelun tasosta käyttäen sitä kuvaavia keskeisiä indikaattoreita. Indikaattorit on määritelty seuraaville ympäristöasioiden aloille: energiatehokkuus, materiaalien ja luonnonvarojen käytön tehokkuus, jätteet, päästöt sekä biologinen monimuotoisuus ja maankäyttö.
 - **Ympäristöasioiden hallinnan parhaita toimintatapoja koskevat ohjeet.** Tukeakseen sitä, että ympäristöasioiden hallinnan parhaita toimintatapoja sovelletaan entistä yhdenmukaisemmin, komissio panee alulle prosessin, jossa laaditaan asiaa koskevia viiteasiakirjoja. Asiakirjat koskevat tiettyjä aloja, ja niissä keskitytään tuotantotoimien sekä välittömiin että välillisiin ympäristönäkökohtiin, joita ovat esimerkiksi tuotesuunnittelu sekä tuotantoketjun loppu- ja alkupään toimintojen ympäristövaikutukset.

Viiteasiakirjojen käyttö on vapaaehtoista, mutta EMAS-organisaatioita rohkaistaan käyttämään niitä perustaessaan ympäristöjärjestelmäänsä ja määritellesään ympäristötavoitteitaan. Todentajat veloitetaan käyttämään asiakirjoja tehokkaan ympäristöjärjestelmän vertailukohtana.

- **Akkreditointi- ja todentamissäännöt ja -menettelyt on yhdenmukaistettu** ja määritelty, koska täytäntöönpanoerot yksittäisissä jäsenvaltioissa heikentävät järjestelmän uskottavuutta. Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista [..... päiväys] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o xxxx/2008 säädetään kansallisesti ja EU:n tasolla toteutettavasta akkreditoinnista. Asetuksessa korostetaan akkreditoinnin luonnetta viranomaisvalvonnan ylimpänä tasona ja vahvistetaan puitteet olemassa olevan eurooppalaisten akkreditointielinten yhteistyöjärjestön (European co-operation for Accreditation, EA) tunnustamiselle, jotta varmistettaisiin perusteellisen vertaisarviointijärjestelmän asianmukainen toiminta. Asetuksessa säädetään yleisestä kehyksestä, jolla täydennetään

akkreditointiin liittyvää nykyistä lainsäädäntöä. Tällä tarkistettua EMAS-asetusta koskevalla ehdotuksella täydennetään kyseisiä sääntöjä tarpeen mukaan ottaen samalla huomioon vapaaehtoisen EMAS-järjestelmän erityispiirteet, ja tarvittaessa siinä säädetään yksityiskohtaisemmista säännöistä.

- **Maantieteellinen soveltamisala.** Yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden osallistuminen sallitaan. Yhteisön ulkopuolinen organisaatio voidaan rekisteröidä jossakin jäsenvaltiossa, ja sen ympäristöjärjestelmän todentaa ja vahvistaa siinä jäsenvaltiossa akkreditoitu todentaja, jossa organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä.
- **Hallinnollista taakkaa vähentävät ja kannustimina toimivat toimenpiteet:**
 - Klusterien rekisteröintimenettelyn yksinkertaistaminen.
 - Pienten organisaatioiden (pk-yritykset ja pienet viranomaisyksiköt) rekisteröintimaksujen alentaminen¹².
 - Jäsenvaltioiden viranomaisten on tunnistettava aloja, joilla ne voivat vähentää EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden ympäristösääntelystä johtuvaa hallinnollista taakkaa, esim. ympäristöluvan uusimisvälin pidentäminen jne. Jäsenvaltioissa otetaan käyttöön EMAS-järjestelmän toimivaltaisten elinten ja sääntelyviranomaisten välinen säännöllinen kuulemisprosessi. Komissio järjestää asiaa koskevaa tiedonvaihtoa.
 - Kansallisten viranomaisten on harkittava ja tarpeen mukaan ja valtiontukea koskeviin perustamissopimuksen sääntöihin vaikuttamatta otettava käyttöön kannustimia, joista on hyötyä EMAS-rekisteröidyille organisaatioille, esimerkiksi rahoitus tai verokannustimet osana teollisuuden ympäristönsuojelun tasoa tukevia järjestelmiä.
 - EMAS-logon käyttöä koskevia sääntöjä yksinkertaistetaan ja olemassa olevia rajoituksia poistetaan.
- EMAS-järjestelmän **edistämistoimet**, joihin kuuluvat EMAS-palkinto sekä yhteisön tason ja kansalliset tiedotuskampanjat.

¹² Maksut, joita jäsenvaltioissa peritään organisaatioiden ensimmäisestä rekisteröinnistä, vaihtelevat maksuttomasta 2 234 euroon. Yksityiskohtaisempia tietoja eri rekisteröintimaksuista jäsenvaltioittain on kohdan 2.2.6 alaviitteessä 28 asiakirjassa KOM(2008) xxx lopullinen: tähän asiakirjaan liitetty vaikutustenarviointi. Ei vielä julkaistu.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹³,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁵,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹⁶,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 2 artiklan mukaan yhteisön yhtenä päämääränä on edistää kestävä kasvua koko yhteisössä.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY¹⁷ mainitaan yhteistyön ja kumppanuuden parantaminen yritysten kanssa yhtenä strategisena lähestymistapana ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi. Vapaaehtoiset sitoumukset kuuluvat tähän olennaisena osana. Tässä yhteydessä on tarpeen edistää laajempaa osallistumista yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) ja sellaisten aloitteiden kehittämistä, joilla rohkaistaan organisaatioita julkaisemaan tarkkoja ja riippumattomasti todennettuja selvityksiä ympäristönsuojelun ja kestävä kehityksen tasosta.
- (3) Kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman väliarviointia koskevassa komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle¹⁸ todetaan, että on tarpeen tehostaa teollisuuden tarpeisiin suunniteltuja vapaaehtoisia välineitä ja että kyseiset välineet tarjoavat paljon mahdollisuuksia, joita ei ole vielä täysin hyödynnetty. Väliarvioinnissa kehoitetaan komissiota tarkistamaan kyseisiä välineitä, jotta lisättäisiin osallistumista niihin ja vähennettäisiin niihin liittyvää hallinnollista taakkaa.

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

¹⁶ EUVL C , , s. .

¹⁷ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

¹⁸ KOM(2007) 225 lopullinen.

- (4) EMAS-järjestelmän tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista luomalla ja toteuttamalla organisaatioissa ympäristöjärjestelmiä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta järjestelmällisesti, puolueettomasti ja säännöllisin väliajoin, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista organisaatiossa ja asianmukaista koulutusta.
- (5) Jotta edistettäisiin yhteisön tasolla laadittujen ympäristönsuojelun alan säädösten keskinäistä johdonmukaisuutta, komission ja jäsenvaltioiden olisi harkittava, miten EMAS-järjestelmään rekisteröinti voidaan ottaa huomioon lainsäädäntöä valmisteltaessa tai miten sitä voidaan käyttää hyväksi lainsäädännön täytäntöönpanossa. Lisätäkseen EMAS-järjestelmän houkuttelevuutta organisaatioille niiden olisi myös otettava EMAS-järjestelmä huomioon hankintapolitiikassaan ja tapauksen mukaan pidettävä EMAS-järjestelmän tai vastaavien ympäristöjärjestelmien soveltamista urakka- ja palveluhankintasopimusten edellytyksenä.
- (6) Organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001¹⁹ 15 artiklassa säädetään, että komissio tarkastelee EMAS-järjestelmää uudelleen sen toiminnasta saatujen kokemusten perusteella ja ehdottaa tarvittavia muutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (7) Asetus (EY) N:o 761/2001 on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantamista, ja asetuksen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten avulla olisi lisättävä EMAS-järjestelmän mahdollisuuksia vaikuttaa organisaatioiden yleisen ympäristönsuojelun tason paranemiseen.
- (8) Organisaatioiden vapaaehtoista osallistumista EMAS-järjestelmään olisi kannustettava. Niille saattaa olla siitä hyötyä viranomaisvalvonnan helpottumisen, kustannussäästöjen ja kohentuneen julkisuuskuvan muodossa.
- (9) EMAS-järjestelmän olisi oltava kaikkien sellaisten Euroopan yhteisössä ja sen ulkopuolella toimivien organisaatioiden käytettävissä, joiden toiminnasta aiheutuu ympäristövaikutuksia. Organisaatioiden pitäisi voida EMAS-järjestelmän avulla hallita kyseisiä vaikutuksia ja parantaa yleistä ympäristönsuojelun tasoaan.
- (10) Erityisesti pienten organisaatioiden osallistumista EMAS-järjestelmään olisi kannustettava. Niiden osallistumista olisi tuettava helpottamalla tiedon, olemassa olevan taloudellisen tuen ja julkisten laitosten palvelujen saantia sekä ottamalla käyttöön tai edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä.
- (11) Organisaatioiden, jotka soveltavat muita ympäristöjärjestelmiä ja jotka haluavat siirtyä EMAS-järjestelmään, olisi voitava tehdä niin mahdollisimman helposti. Yhteydet muihin ympäristöjärjestelmiin olisi otettava huomioon.
- (12) Organisaatioiden, joilla on useita toimipaikkoja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, olisi voitava rekisteröidä kaikki toimipaikat tai useita toimipaikkoja yhdellä rekisteröintikerralla.
- (13) Mekanismeja, jolla todetaan organisaation noudattavan kaikkia soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, olisi vahvistettava, jotta lisättäisiin EMAS-

¹⁹ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

järjestelmän uskottavuutta ja erityisesti jotta jäsenvaltiot voisivat vähentää rekisteröityjen organisaatioiden hallinnollista taakkaa purkamalla sääntelyä tai myöntämällä sääntelyhelpotuksia.

- (14) Organisaation työntekijöiden olisi osallistuttava EMAS-järjestelmän täytäntöönpanoon, koska se lisää työtyytyväisyyttä sekä tietoisuutta ympäristöasioista, mitä voidaan hyödyntää sekä työympäristössä että sen ulkopuolella.
- (15) EMAS-logon olisi oltava organisaatioille houkutteleva viestintä- ja markkinointiväline, jolla lisätään asiakkaiden tietoisuutta EMAS-järjestelmästä. EMAS-logon käyttösääntöjä olisi yksinkertaistettava niin, että käytössä on vain yksi logo, ja nykyiset käyttöä koskevat rajoitukset olisi poistettava, koska sekaantumisen vaaraa ympäristötuotemerkkien kanssa ei pitäisi olla.
- (16) Kustannusten ja maksujen, joita EMAS-järjestelmään rekisteröitymisestä aiheutuu, olisi oltava kohtuullisia ja oikeassa suhteessa organisaation kokoon ja toimivaltaiten elinten työmäärään. Pienten organisaatioiden kohdalla olisi harkittava maksuista vapauttamista tai maksujen alentamista, rajoittamatta kuitenkaan valtiontukea koskevien perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista.
- (17) Organisaatioiden olisi säännöllisin väliajoin laadittava ja asetettava julkisesti saataville ympäristöselontekoja ja ympäristönsuojelun tasoa koskevia selvityksiä, joista yleisö ja muut sidosryhmät saavat tietoa siitä, miten organisaatiot noudattavat niihin sovellettavia ympäristöön liittyviä lainsäädännön vaatimuksia ja millainen niiden ympäristönsuojelun taso on.
- (18) Tietojen merkityksellisyyden ja vertailtavuuden varmistamiseksi organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantamista koskevat selvitykset olisi laadittava yleisten, keskeisiä ympäristöasioita koskevien tulosindikaattorien perusteella. Tällä tavoin organisaatioiden olisi helpompi vertailla tasoaan eri selontekojaksoilla.
- (19) Viiteasiakirjat, joissa esitetään ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit eri aloilla, olisi laadittava jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon ja yhteistyön pohjalta. Asiakirjojen tarkoituksena on auttaa organisaatioita keskittymään tärkeimpiin ympäristönäkökohtiin tietyllä alalla.
- (20) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista [..... päiväys] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o xxxx/2008 säädetään kansallisesti ja EU:n tasolla toteutettavasta akkreditoinnista ja akkreditoinnin yleisestä kehyksestä. Tällä asetuksella täydennetään kyseisiä sääntöjä tarpeen mukaan ottaen samalla huomioon EMAS-järjestelmän erityispiirteet, varsinkin tarve varmistaa hyvä uskottavuus sidosryhmien, erityisesti jäsenvaltioiden, keskuudessa, ja tarvittaessa siinä säädetään yksityiskohtaisemmista säännöistä.
Kyseisillä säännöksillä on tarkoitus varmistaa ympäristötodentajien pätevyys ja parantaa sitä jatkuvasti riippumattoman ja puolueettoman akkreditointijärjestelmän, koulutuksen ja ympäristötodentajien toimien riittävän valvonnan avulla. Tällä tavoin taataan EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden avoimuus ja uskottavuus.
- (21) Sekä jäsenvaltioiden että Euroopan komission olisi toteutettava edistämis- ja tukitoimia.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi tarjottava rekisteröidyille organisaatioille kannustimia, esimerkiksi rahoitusta tai verokannustimia osana teollisuuden ympäristönsuojelun

tasoa tukevia ohjelmia, rajoittamatta kuitenkaan valtiontukea koskevien perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista.

- (23) Jäsenvaltioiden ja komission olisi suunniteltava ja toteutettava erityisiä toimenpiteitä, joilla lisätään organisaatioiden, erityisesti pienten organisaatioiden, osallistumista EMAS-järjestelmään.
- (24) Komissio laatii tarpeen mukaan alakohtaisia viiteasiakirjoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista seikoista, jotta varmistettaisiin asetuksen yhdenmukainen soveltaminen.
- (25) Tätä asetusta olisi tarvittaessa tarkistettava niiden kokemusten perusteella, joita sen toiminnasta on saatu tiettyä aikana.
- (26) Tämä asetus korvaa asetuksen (ETY) N:o 761/2001, joka olisi sen vuoksi kumottava.
- (27) Tähän asetukseen on sisällytetty hyödylliset osat organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista 7 päivänä syyskuuta 2001 annetusta suosituksesta 2001/680/EY²⁰ ja ympäristönsuojelun tason indikaattorien valinta- ja käyttöohjeista EMAS-järjestelmässä 10 päivänä heinäkuuta 2003 annetusta suosituksesta 2003/532/EY²¹, eikä kyseisiä säädöksiä pitäisi tämän vuoksi enää käyttää, vaan tämä asetus korvaa ne.
- (28) Suunnitellun toiminnan tavoitteita, joita ovat yhden uskottavan järjestelmän luominen ja erilaisten kansallisten järjestelmien perustamisen välttäminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (29) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²² mukaisesti.
- (30) Komissio olisi erityisesti valtuutettava määrittämään toimivaltaisten elinten vertaisarvioinnissa käytettävät menettelyt, laatimaan alakohtaisia viiteasiakirjoja, tunnustamaan olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai osia niistä tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi ja muuttamaan liitteitä I–VIII. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niillä muutetaan tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (31) Koska tämän asetuksen asianmukaisten toimintapuitteiden aikaansaaminen vaatii aikaa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen kuusi kuukautta aikaa muuttaa akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten käyttämiä menettelyjä tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten nojalla. Kyseisten kuuden

²⁰ EYVL L 247, 17.9.2001, s. 1.

²¹ EUVL L 184, 23.7.2003, s. 19.

²² EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

kuukauden aikana akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten olisi voitava soveltaa
asetukseen (EY) N:o 761/2001 perustuvia menettelyjä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Perustetaan yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jäljempänä 'EMAS-järjestelmä', johon yhteisöön tai sen ulkopuolelle sijoittautuneet organisaatiot voivat osallistua vapaaehtoisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. ”ympäristöpolitiikalla” ympäristöä koskevia organisaation yleistavoitteita ja toimintaperiaatteita, myös kaikkien soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista, sekä sitoutumista ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen;
2. ”ympäristönsuojelun tasolla” organisaation ympäristönäkökohtien hallinnan tuloksia;
3. ”lainsäädännön noudattamisella” soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten täysimääräistä täyttämistä, ympäristölupiin liittyvät edellytykset mukaan luettuina;
4. ”ympäristönäkökohdalla” organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osaa, jolla on tai voi olla vaikutuksia ympäristöön;
5. ”merkittävällä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, jolla on tai voi olla merkittävä ympäristövaikutus;
6. ”välittömällä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, joka liittyy organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin;
7. ”välillisellä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, joka voi olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa ja johon organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin;
8. ”ympäristövaikutuksella” mitä tahansa ympäristössä tapahtuvaa haitallista tai hyödyllistä muutosta, joka on kokonaan tai osittain organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen seurausta;
9. ”ympäristöohjelmalla” kuvausta toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, tehtävistä ja keinoista, joilla pyritään saavuttamaan ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet, sekä ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden toteuttamiselle asetettuja määräaikoja;
10. ”ympäristöpäämäärällä” ympäristöpolitiikkaan perustuvaa, organisaation itselleen asettamaa yleisluonteista ympäristöpyrkimystä, joka on mahdollisuuksien mukaan mitattavissa;

11. ”ympäristötavoitteella” ympäristöpolitiikkaan ja ympäristöpäämääriin perustuvaa, organisaatioon tai sen osiin sovellettavaa yksityiskohtaista ja mitattavaa tulosvaatimusta, joka on tarpeen asettaa ja täyttää kyseisten päämäärien saavuttamiseksi;
12. ”ympäristöjärjestelmällä” sitä yleisen johtamisjärjestelmän osaa, johon kuuluvat organisaatorakenne, suunnittelutoiminnot, tehtävät, toimintatavat, menettelyt, prosessit ja voimavarat, joita tarvitaan ympäristöpolitiikan kehittämiseen, täytäntöönpanoon, tarkistamiseen ja ylläpitämiseen;
13. ”ympäristöasioiden hallinnan parhailla toimintatavoilla” organisaatioiden tietyllä alalla toteuttamaa tehokkainta ympäristöjärjestelmää, joka voi tietyissä taloudellisissa ja teknisissä olosuhteissa johtaa parhaaseen ympäristönsuojelun tasoon;
14. ”sisäisellä ympäristöauditoinnilla” järjestelmällistä, dokumentoitua, säännöllistä ja puolueetonta arviointia organisaation, ympäristöjärjestelmän ja ympäristönsuojeluprosessien tehokkuudesta;
15. ”auditoijalla” organisaatioon kuuluvaa henkilöä tai henkilöiden ryhmää taikka organisaation ulkopuolista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka toimii organisaation nimissä ja joka tekee arvion erityisesti käytössä olevasta ympäristöjärjestelmästä ja siitä, onko järjestelmä organisaation politiikan ja ohjelman mukainen, organisaatiota koskevat soveltuvat lakisääteiset vaatimukset mukaan luettuina;
16. ”ympäristönsuojelun tasoa koskevalla selvityksellä” yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja organisaation ympäristönsuojelun tasosta ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa;
17. ”ympäristöselonteolla” yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja organisaation
 - a) rakenteesta ja toiminnasta,
 - b) ympäristöpolitiikasta ja ympäristöjärjestelmästä,
 - c) ympäristönäkökohdista ja ympäristövaikutuksista,
 - d) ympäristöohjelmasta, -päämääristä ja -tavoitteista,
 - e) ympäristönsuojelun tasoa koskevasta selvityksestä, jossa on tietoja organisaation ympäristönsuojelun tasosta ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa;
18. ”ympäristötodentajalla” luonnollista tai oikeushenkilöä taikka tällaisten henkilöiden yhteenliittymää tai ryhmää, joka katsotaan asetuksessa (EY) N:o xxxx/2008 tarkoitetuksi vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokseksi ja joka on akkreditoitu tämän asetuksen mukaisesti;
19. ”organisaatiolla” yhteisöön tai sen ulkopuolelle sijoittautunutta julkista tai yksityistä yritystä, yhtiötä, viranomaista tai laitosta, sen osaa tai sellaisten yhdistelmää, jolla on omat toiminnot ja hallinto, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö;
20. ”toimipaikalla” sellaista tiettyä maantieteellistä paikkaa, joka on toimintaa harjoittavan tai tuotteita ja palveluja tarjoavan organisaation hallinnassa, kaikki infrastruktuurit, laitteet ja materiaalit mukaan luettuina;
21. ”todentamisella” vaatimustenmukaisuuden arviointiprosessia, jonka ympäristötodentaja suorittaa osoittaakseen, että organisaation ympäristöpolitiikka,

ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettely ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;

22. ”vahvistamisella” todentamisen suorittaneen ympäristötodentajan antamaa vahvistusta siitä, että organisaation ympäristöselonteossa ja ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;
23. ”lainvalvontaviranomaisilla” asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet paljastamaan, estämään ja tutkimaan soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten rikkomistapauksia ja käyttämään tarvittaessa pakkotoimia;
24. ”ympäristönsuojelun tason indikaattorilla” erityistä osoitinta, jolla voidaan mitata organisaation ympäristönsuojelun tasoa;
25. ”pienillä organisaatioilla”
 - a) mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY²³ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;
 - b) paikallisviranomaisia, joiden vastuulla on alle 10 000 asukasta, tai muita viranomaisia, joiden palveluksessa on alle 250 henkilöä ja joiden vuosittainen talousarvio on pienempi kuin 50 miljoonaa euroa tai joiden tilikauden tase on pienempi kuin 43 miljoonaa euroa, kaikki seuraavat mukaan luettuina:
 - i) keskushallinnon tai muut kansallisen, alueellisen tai paikallisen hallinnon elimet ja julkiset neuvoa-antavat elimet;
 - ii) luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitavat viranomaisen tehtäviä, ympäristöön liittyvät erityistehtävät, -toimet ja -palvelut mukaan luettuina;
 - iii) luonnolliset tai oikeushenkilöt, joilla on b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa ympäristöön liittyviä julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja;
26. ”akkreditointielimellä” asetuksessa (EY) N:o xxxx/2008 tarkoitettua kansallista akkreditointielintä.

²³ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

II LUKU

Organisaatioiden rekisteröinti

3 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määräytyminen

1. Jäsenvaltioon sijoittautuneiden organisaatioiden rekisteröintihakemukset tehdään jollekin toimivaltaiselle elimelle kyseisessä jäsenvaltiossa.
2. Yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden organisaatioiden rekisteröintihakemukset voidaan tehdä mille tahansa toimivaltaiselle elimelle siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation ympäristöjärjestelmän todentamisen suorittanut ja sen vahvistanut ympäristötodentaja on akkreditoitu.
3. Organisaatio, jolla on toimipaikkoja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, voi hakea kaikkien kyseisten toimipaikkojen tai joidenkin toimipaikkojen yhteistä konsernitason rekisteröintiä.

Yhteistä konsernitason rekisteröintiä on haettava joltakin toimivaltaiselta elimeltä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka tai tämän säännöksen soveltamista varten nimetty johtokeskus sijaitsee.

4 artikla

Rekisteröinnin valmistelu

1. Organisaatioiden, jotka haluavat rekisteröityä ensimmäistä kertaa, on tehtävä liitteen I mukaisesti ympäristökatselmus, joka koskee organisaation kaikkia ympäristönäkökohtia.
2. Organisaatiot voivat pyytää neuvoja 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulta elimeltä, joka on perustettu siihen jäsenvaltioon, jossa organisaatio hakee rekisteröintiä.
3. Organisaatioiden, joilla on 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti tunnustettu sertifioitu ympäristöjärjestelmä, ei tarvitse tehdä täyttä alustavaa ympäristökatselmusta niiden tietojen osalta, jotka saadaan tunnustetusta sertifioidusta ympäristöjärjestelmästä.
4. Organisaatioiden on katselmuksen tulosten perusteella laadittava ja toteutettava ympäristöjärjestelmä, joka koskee kaikkia liitteessä II tarkoitettuja vaatimuksia ja jossa otetaan tarvittaessa huomioon 46 artiklassa tarkoitetut asiaankuuluvaa alaa koskevat ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat.
5. Organisaatioiden on annettava aineellista tai asiakirjanäyttöä siitä, että ne noudattavat kaikkia soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, jotka on tunnistettu.

Organisaatiot voivat 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti pyytää toimivaltaiselta lainvalvontaviranomaiselta tai toimivaltaisilta lainvalvontaviranomaisilta todistuksen siitä, että ne noudattavat vaatimuksia.

Yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden on myös viitattava ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin, joita vastaavanlaisiin organisaatioihin sovelletaan jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat jättää hakemuksen.

6. Organisaatioiden on suoritettava sisäinen auditointi liitteessä III olevien vaatimusten mukaisesti.
7. Organisaatioiden on laadittava ympäristöselonteko liitteessä IV olevan B osan mukaisesti.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on käytettävissä 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja, asiaankuuluvaa asiakirjaa on käytettävä arvioitaessa organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

8. Akkreditoitun ympäristötodentajan on todennettava alustava ympäristökatselmus, ympäristöjärjestelmä, auditointimenettely ja ympäristöselonteko, ja saman ympäristötodentajan on vahvistettava ympäristöselonteko.

5 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Rekisteröintiä voi hakea organisaatio, joka täyttää 4 artiklan vaatimukset.
2. Rekisteröintihakemus tehdään 3 artiklan mukaisesti määritetylle toimivaltaiselle elimelle, ja siihen on liitettävä
 - a) vahvistettu ympäristöselonteko sähköisessä muodossa;
 - b) jäljempänä 24 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ilmoitus, jonka on allekirjoittanut ympäristöselonteon vahvistanut ympäristötodentaja;
 - c) täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
 - d) tositteet soveltuvien maksujen maksamisesta.

III LUKU

Rekisteröityjen organisaatioiden velvoitteet

6 artikla

EMAS-rekisteröinnin pitäminen voimassa

1. Rekisteröidyn organisaation on kolmen vuoden välein
 - a) huolehdittava ympäristöjärjestelmän ja auditointiohjelman todentamisesta,
 - b) laadittava ympäristöselonteko liitteessä IV olevan B ja D osan vaatimusten mukaisesti,
 - c) huolehdittava ympäristöselonteon vahvistamisesta,
 - d) toimitettava vahvistettu ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle,
 - e) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot.
2. Rekisteröidyn organisaation on vuosittain
 - a) suoritettava sisäinen auditointi, joka koskee ympäristönsuojelun tasoa ja sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista, liitteen III mukaisesti,
 - b) laadittava ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys liitteessä IV olevan C ja D osan vaatimusten mukaisesti,
 - c) toimitettava vahvistettu ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys toimivaltaiselle elimelle,
 - d) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot.
3. Rekisteröityjen organisaatioiden on annettava ympäristöselontekonsa yleisön saataville kuukauden kuluessa rekisteröinnistä ja ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvityksensä kuukauden kuluessa rekisteröinnin voimassaolon jatkamisesta.

Vaatus voidaan täyttää antamalla ympäristöselonteko saataville pyynnöstä tai luomalla linkki Internet-sivustolle, jolla ympäristöselontekoon voi tutustua.

Organisaatioiden on ilmoitettava toimivaltaiselle elimelle, millä tavoin ne antavat asiakirjat yleisön saataville.

7 artikla

Pieniä organisaatioita koskeva poikkeus

1. Jos jokin pieni organisaatio sitä pyytää, toimivaltaisten elinten on jatkettava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden aikaa viiteen vuoteen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhden vuoden aikaa kahteen vuoteen kyseisen organisaation osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) ympäristöön ei kohdistu riskejä,

- b) organisaatio ei aio muuttaa ympäristöjärjestelmänsä toimintaa, ja
 - c) merkittäviä paikallisia ympäristöongelmia ei ole.
2. Jotta organisaatioon sovellettavaa aikaväliä pidennettäisiin 1 kohdan mukaisesti, sen on esitettävä asiaa koskeva pyyntö organisaation rekisteröineelle toimivaltaiselle elimelle ja osoitettava, että poikkeuksen myöntämisedellytykset täyttyvät.
 3. Organisaatioiden, joihin sovellettavaa aikaväliä on pidennetty kahteen vuoteen 1 kohdan mukaisesti, on toimitettava vahvistamaton ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvityksensä toimivaltaiselle elimelle kunakin vuonna, jona ne on vapautettu velvoitteesta toimittaa vahvistettu ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys.

8 artikla

Merkittävät muutokset

1. Jos rekisteröidyssä organisaatiossa tapahtuu merkittäviä muutoksia, organisaation on tehtävä muutoksista ja niiden ympäristönäkökohdista ja -vaikutuksista ympäristökatselmus.
2. Organisaation on päivitettävä alustava ympäristökatselmuksensa ja muutettava ympäristöpolitiikkaansa vastaavasti.
3. Päivitetty ympäristökatselmus ja muutettu ympäristöpolitiikka on todennettava ja vahvistettava.
4. Vahvistamisen jälkeen organisaation on toimitettava muutokset toimivaltaiselle elimelle liitteessä VI olevalla lomakkeella ja annettava ne julkisesti saataville.

9 artikla

Ympäristöauditointi

1. Rekisteröidyn organisaation on laadittava auditointiohjelma, jolla varmistetaan, että tietyn, korkeintaan kolme vuotta kestävän jakson aikana organisaation kaikki toiminnot auditoidaan liitteessä III säädettyjen vaatimusten mukaisesti.
2. Auditoinnin suorittavat auditoijat, joilla on henkilökohtaisesti tai ryhmänä tehtävien suorittamisen edellyttämä pätevyys ja jotka ovat riittävän riippumattomia auditoinnistaan toiminnoista voidakseen arvioida niitä puolueettomasti.
3. Organisaation ympäristöauditointiohjelmassa on määriteltävä kunkin auditoinnin tai auditointijakson tavoitteet ja kunkin toiminnon auditointivälit.
4. Auditoijien on laadittava kirjallinen auditointiselvitys kunkin auditoinnin ja auditointijakson lopussa.
5. Auditoijan on toimitettava organisaatiolle auditointihavainnot ja auditoinnin johtopäätökset.
6. Organisaation on valmisteltava ja toteutettava auditointiprosessin perusteella asianmukainen toimintasuunnitelma.
7. Organisaation on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joilla taataan auditoinnin tulosten seuranta.

EMAS-logon käyttö

1. Liitteessä V esitettyä EMAS-logoa voivat käyttää vain rekisteröidyt organisaatiot ja vain niin kauan kuin niiden rekisteröinti on voimassa.
Logossa on aina oltava organisaation rekisterinumero.
2. EMAS-logoa saa käyttää vain liitteessä V säädettyjen teknisten eritelmien mukaisesti.
3. Jos organisaatio päättää 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti olla sisällyttämättä kaikkia yhteisössä sijaitsevia toimipaikkojaan konsernitason rekisteröintiin, sen on varmistettava, että sen yleisölle suunnatussa viestinnässä ja sen käyttäessä EMAS-logoa on selvää, mitkä toimipaikat kuuluvat rekisteröinnin piiriin.
4. Logo ei saa käyttää muita toimintoja ja palveluja koskevien vertailevien väitteiden yhteydessä eikä tavalla, joka saattaa aiheuttaa sekaannusta ympäristötuotemerkkien kanssa.
5. Kaikkeen rekisteröidyn organisaation julkaisemaan ympäristötietoon voidaan liittää EMAS-logo edellyttäen, että niissä viitataan organisaation viimeisimpään ympäristöselontekoon, josta tiedot on saatu, ja että ympäristötodentaja on vahvistanut tiedot ja todennut, että ne ovat
 - a) tarkkoja,
 - b) perusteltuja ja todennettavissa,
 - c) asian kannalta olennaisia ja oikeassa asiayhteydessä,
 - d) kuvaavia organisaation ympäristönsuojelun yleisen tason kannalta,
 - e) sellaisia, että niiden tulkitseminen väärin ei ole todennäköistä,
 - f) merkittäviä yleisten ympäristövaikutusten kannalta.

IV LUKU

Toimivaltaisiin elimiin sovellettavat säännöt

11 artikla

Toimivaltaisten elinten nimeäminen ja tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset elimet, jotka vastaavat organisaatioiden rekisteröinnistä tämän asetuksen mukaisesti.
Toimivaltaisten elinten on valvottava organisaatioiden merkitsemistä rekisteriin ja niiden rekisteröinnin voimassaoloa.
2. Toimivaltaiset elimet voivat olla kansallisia, alueellisia tai paikallisia.
3. Toimivaltaisten elinten kokoonpanon on oltava sellainen, että niiden riippumattomuus ja puolueettomuus taataan.
4. Toimivaltaisilla elimillä on oltava tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen edellyttämät riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit.
5. Toimivaltaisten elinten on sovellettava tätä asetusta johdonmukaisesti ja osallistuttava 16 artiklan mukaiseen säännölliseen vertaisarviointiin.

12 artikla

Rekisteröintiprosessia koskevat velvoitteet

1. Toimivaltaisten elinten on vahvistettava menettelyt organisaatioiden rekisteröintiä varten. Niiden on erityisesti vahvistettava säännöt, joiden mukaan
 - a) käsitellään sidosryhmien, akkreditointielimet ja toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset mukaan luettuina, esittämät huomiot rekisteröintiä hakevista tai rekisteröidyistä organisaatioista,
 - b) evätään rekisteröinti tai poistetaan organisaatiot rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, ja
 - c) käsitellään toimivaltaisten elinten päätöksiä koskevat muutoksenhaut ja valitukset.
2. Toimivaltaisten elinten on laadittava omissa jäsenvaltioissaan rekisteröidyistä organisaatioista luettelo, johon sisältyvät organisaatioiden ympäristöselonteot tai ympäristönsuojelun tasoa koskevat selvitykset sähköisessä muodossa, ja ylläpidettävä luetteloa ja saatettava se kuukausittain ajan tasalle.
Luettelo on julkistettava verkkosivustolla.
3. Toimivaltaisten elinten on toimitettava tiedot 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle.

13 artikla

Organisaatioiden rekisteröinti

1. Toimivaltaisten elinten on käsiteltävä organisaatioiden rekisteröintihakemuksia tätä varten perustamiensa menettelyjen mukaisesti.
2. Organisaation hakiessa rekisteröintiä toimivaltaisen elimen on rekisteröitävä organisaatio ja annettava hakemukselle rekisterinumero, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) toimivaltainen elin on saanut rekisteröintihakemuksen, johon on liitetty kaikki 5 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut asiakirjat;
 - b) toimivaltainen elin on tarkistanut, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu 24–27 artiklassa säädettyjen velvoitteiden mukaisesti;
 - c) toimivaltainen elin on voinut saamansa aineellisen näytön tai toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen myönteisen kannan perusteella vakuuttaa lainsäädännön noudattamisesta organisaatiossa.
3. Toimivaltaisten elinten on ilmoitettava organisaatiolle, että se on rekisteröity.
4. Jos toimivaltainen elin katsoo, että rekisteröintiä hakeva organisaatio ei noudata 2 kohdan vaatimuksia, sen on evättävä kyseisen organisaation rekisteröinti.
5. Jos akkreditointielin toimittaa toimivaltaiselle elimelle valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröintiä hakeva organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, toimivaltaisen elimen on evättävä organisaation rekisteröinti.
6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen rekisteröinnin epäämisestä, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.

14 artikla

Organisaatioiden väliaikainen tai pysyvä poistaminen rekisteristä

1. Jos toimivaltainen elin katsoo, ettei rekisteröity organisaatio noudata tätä asetusta, sen on annettava organisaatiolle mahdollisuus esittää kantansa asiaan. Jos organisaatio ei anna tyydyttävää vastausta, se on poistettava rekisteristä pysyvästi tai väliaikaisesti.
2. Jos akkreditointielin toimittaa toimivaltaiselle elimelle valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että EMAS-rekisteröity organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, organisaatio on poistettava rekisteristä väliaikaisesti.
3. Rekisteröity organisaatio on poistettava rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi, jos se ei kuukauden kuluessa pyynnöstä toimita toimivaltaiselle elimelle mitään seuraavista:
 - a) vahvistetut ajantasaistetut versiot ympäristöselonteosta, ympäristönsuojelun tasoa koskevasta selvityksestä tai 24 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta allekirjoitetusta ilmoituksesta;
 - b) lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot.

4. Jos toimivaltainen lainvalvontaviranomainen ilmoittaa toimivaltaiselle elimelle, että organisaatiossa on rikottu soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, toimivaltaisen elimen on poistettava organisaatio rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi.
5. Jos toimivaltainen elin päättää poistaa organisaation rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:
 - a) ympäristövaikutukset, joita aiheutuu siitä, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen mukaisia velvoitteita;
 - b) todennäköisyys, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, tai siihen johtavat olosuhteet;
 - c) aikaisemmat tapaukset, joissa organisaatio ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia velvoitteita;
 - d) organisaation erityiset olosuhteet.
6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen organisaation poistamisesta rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.
7. Jos toimivaltainen elin on saanut muulla tavoin kuin akkreditointielimen toimittamasta valvontakertomuksesta näyttöä siitä, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, sen on kuultava ympäristötodentajaa valvovaa akkreditointielintä.
8. Toimivaltaisen elimen on perusteltava mahdollisesti toteutetut toimenpiteet.
9. Toimivaltaisen elimen on annettava organisaatiolle riittävät tiedot asianomaisten osapuolten kuulemisesta.
10. Organisaation väliaikainen rekisteristä poistaminen on peruutettava, jos toimivaltainen elin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että organisaatio noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

15 artikla

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi

1. Toimivaltaiset elimet perustavat kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin, jäljempänä 'yhteistyöfoorumi'. Yhteistyöfoorumi kokoontuu vähintään kerran vuodessa, ja kokouksiin osallistuu komission edustaja.
2. Yhteistyöfoorumiin osallistuvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset elimet. Jos samassa jäsenvaltiossa on useita toimivaltaisia elimiä, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikille toimivaltaisille elimille tiedotetaan yhteistyöfoorumin toiminnasta.
3. Yhteistyöfoorumi laatii ohjeita, joilla varmistetaan, että tämän asetuksen mukaisessa organisaatioiden rekisteröinnissä sekä organisaatioiden väliaikaisessa ja pysyvässä rekisteristä poistamisessa noudatetaan yhdenmukaisia menettelyjä. Se toimittaa ohjeet ja vertaisarviointia koskevat asiakirjat komissiolle. Kyseiset asiakirjat on julkistettava.
4. Yhteistyöfoorumi vahvistaa työjärjestyksensä.

Toimivaltaisten elinten vertaisarviointi

1. Yhteistyöfoorumi järjestää vertaisarvioinnin, jossa arvioidaan, onko kunkin toimivaltaisen elimen rekisteröintijärjestelmä tämän asetuksen mukainen, ja määritellään yhdenmukainen lähestymistapa rekisteröintiä koskevien sääntöjen soveltamiseen.
2. Vertaisarviointi on suoritettava säännöllisin väliajoin ja vähintään neljän vuoden välein. Kaikkien toimivaltaisten elinten on osallistuttava vertaisarviointiin.
3. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin sääntöjä ja menettelyjä, jotka liittyvät
 - a) rekisteröintiin;
 - b) rekisteröinnin epäämiseen;
 - c) organisaatioiden väliaikaiseen poistamiseen 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta rekisteristä;
 - d) organisaatioiden pysyvään poistamiseen 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta rekisteristä;
 - e) 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rekisterin hallinnointiin.
4. Komissio vahvistaa menettelyt arvioinnin tekemiseksi, mukaan lukien arvioinnin tuloksena tehtyjä päätöksiä koskevat asianmukaiset muutoksenhakumenettelyt.

Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
5. Yhteistyöfoorumi toimittaa komissiolle vertaisarviointia koskevan vuosikertomuksen.

Vuosikertomus on julkistettava.

V LUKU

Ympäristötodentajat

17 artikla

Ympäristötodentajien tehtävät

1. Ympäristötodentajien on arvioitava, ovatko organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettelyt tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.
2. Ympäristötodentajien on tarkistettava seuraavat seikat:
 - a) organisaatio noudattaa kaikkia tämän asetuksen vaatimuksia alustavassa ympäristökatselmuksessaan, ympäristöjärjestelmässään, ympäristöauditoinnissaan ja sen tuloksissa sekä ympäristöselonteossaan tai ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessään;
 - b) organisaatio noudattaa soveltuvia ympäristöön liittyviä yhteisön, kansallisia, alueellisia tai paikallisia lakisääteisiä vaatimuksia;
 - c) organisaatio parantaa jatkuvasti ympäristönsuojelun tasoaan; ja
 - d) seuraavissa asiakirjoissa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia:
 - i) ympäristöselonteko;
 - ii) ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys;
 - iii) mahdolliset vahvistettavat ympäristötiedot.
3. Ympäristötodentajien on tutkittava erityisesti organisaation toteuttaman alustavan ympäristökatselmuksen sekä ympäristöauditoinnin tai muiden menettelyjen tekninen pätevyys toistamatta kuitenkaan turhaan näitä menettelyjä.
4. Ympäristötodentajien on tarvittaessa tehtävä pistokokeita sisäisen auditoinnin tulosten luotettavuuden selvittämiseksi.
5. Organisaation rekisteröinnin valmistelua varten suoritettavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:
 - a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
 - b) Käytössä on liitteen III mukainen auditointiohjelma, jonka toteuttaminen on jo aloitettu ainakin ympäristövaikutuksiltaan merkittävimpien alojen osalta.
 - c) Liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettu johdon katselmus on saatettu päätökseen.
 - d) Liitteessä IV olevan B osan mukainen ympäristöselonteko on laadittu.
6. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin voimassa pitämistä varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
 - b) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja valmis auditointiohjelma, josta on toteutettu vähintään yksi jakso liitteen III mukaisesti.
 - c) Johdon katselmus on saatettu päätökseen.
 - d) Liitteessä IV olevan B osan mukainen ympäristöselonteko on laadittu.
7. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin voimassa pitämistä varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:
- a) Organisaatio on suorittanut ympäristönsuojelun tasoa ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista koskevan sisäisen auditoinnin liitteen III mukaisesti.
 - b) Organisaatio on osoittanut noudattavansa soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ja parantavansa jatkuvasti ympäristönsuojelun tasoaan.
 - c) Organisaatio on laatinut liitteessä IV olevan C osan mukaisen ympäristöselonteon.

18 artikla

Todentamisvälit

1. Ympäristötodentajan on laadittava yhteistyössä organisaation kanssa ohjelma, jolla varmistetaan, että kaikki 4–6 artiklassa tarkoitetut rekisteröinnin ja sen voimassa pitämisen edellytykset todennetaan.
2. Ympäristötodentajan on vahvistettava enintään 12 kuukauden välein tiedot, joilla ajantasaistetaan ympäristöselontekoa tai ympäristönsuojelun tasoa koskevaa selvitystä.

19 artikla

Ympäristötodentajia koskevat vaatimukset

1. Saadaksean tämän asetuksen mukaisen akkreditoinnin ympäristötodentajaehdokkaan on esitettävä akkreditointia koskeva pyyntö akkreditointielimelle.
Pyynnössä on mainittava haettavan akkreditoinnin pätevyysalue viitaten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1893/2006²⁴ säädettyyn toimialaluokitukseen.
2. Ympäristötodentajan on asianmukaisesti osoitettava akkreditointielimelle pyydetyn akkreditoinnin pätevyysalueen kannalta merkityksellinen tietämyksensä, kokemuksensa ja tekninen pätevyytensä seuraavien osalta:
 - a) tämä asetus;

²⁴ EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1.

- b) ympäristöjärjestelmien toiminta yleensä;
 - c) komission 46 artiklan nojalla tämän asetuksen soveltamiseksi antamat asiaankuuluvat alakohtaiset viiteasiakirjat;
 - d) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan kannalta olennaiset lakisääteiset, sääntömääräiset ja hallinnolliset vaatimukset;
 - e) ympäristönäkökohdat ja ympäristövaikutukset, kestävän kehityksen ympäristöulottuvuus mukaan luettuna;
 - f) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan ympäristöasioiden kannalta merkitykselliset tekniset näkökohdat;
 - g) todentamisen ja vahvistamisen kohteena oleva toiminta yleensä ympäristöjärjestelmän asianmukaisuuden arvioimiseksi suhteessa organisaation ja sen tuotteiden, palvelujen ja toimintojen vuorovaikutukseen ympäristön kanssa, mukaan lukien ainakin seuraavat:
 - i) organisaation käyttämät tekniikat;
 - ii) toiminnassa käytetty terminologia ja välineet;
 - iii) operatiivinen toiminta ja sen vuorovaikutukselle ympäristön kanssa ominaiset piirteet;
 - iv) merkittävien ympäristönäkökohtien arviointimenetelmät;
 - v) pilaantumisen vähentämis- ja rajoittamistekniikat;
 - h) ympäristöauditointia koskevat vaatimukset ja siinä käytetyt menettelyt, myös kyky suorittaa tehokkaita auditointeja ympäristöjärjestelmän todentamiseksi, tunnistaa asianmukaiset auditointihavainnot ja auditoinnin johtopäätökset sekä laatia ja esittää suullisia ja kirjallisia auditointiselvityksiä selkeiden tietojen antamiseksi auditoinnista;
 - i) tiedotusaineiston auditointi, ympäristöselonteon ja ympäristönsuojelun tasoa koskevan selvityksen yhteys tiedonhallintaan, tietojen tallentamiseen ja käsittelyyn, tietojen esittäminen kirjallisesti ja graafisessa muodossa mahdollisten virheiden arvioimiseksi, oletusten ja arvioiden käyttö;
 - j) tuotteiden ja palvelujen ympäristöulottuvuus, myös ympäristönäkökohdat ja ympäristönsuojelun taso käytön aikana ja sen jälkeen, ja ympäristöä koskevaa päätöksentekoa varten annettujen tietojen oikeellisuus.
3. Ympäristötodentajan on pystyttävä osoittamaan jatkuvaa ammatillista kehittämistä koskeva järjestelmä 2 kohdassa luetelluilla pätevyyden aloilla ja pidettävä kehitystä yllä niin, että akkreditointielin voi arvioida sitä.
 4. Ympäristötodentajan on oltava tehtävänsä hoitaessaan puolueeton ja objektiivinen sekä riippumaton varsinkin organisaation auditoidjasta tai konsultista.
 5. Ympäristötodentajan on varmistettava, että hän toimii vapaana kaupallisesta, taloudellisesta tai muusta painostuksesta, joka saattaisi vaikuttaa hänen ratkaisuihinsa tai vaarantaa hänen ratkaisujensa riippumattomuuteen ja toimintansa rehellisyyteen kohdistuvan luottamuksen. Ympäristötodentajan on varmistettava kaikkien tämän osalta sovellettavien sääntöjen noudattaminen.

6. Ympäristötodentajalla on oltava dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat, joihin kuuluvat myös laadunvalvontamekanismit ja luottamuksellisuussäännökset, tämän asetuksen todentamis- ja vahvistamisvaatimusten täyttämiseksi.
7. Jos ympäristötodentajana toimii organisaatio, sillä on oltava organisaatiokaavio, jossa esitetään organisaation rakenteet ja vastuut, sekä oikeudellista asemaa, omistusta ja rahoituslähteitä koskeva selvitys.

Organisaatiokaavio on annettava saataville pyynnöstä.

20 artikla

Ympäristötodentajina toimivia, todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin suorittavia luonnollisia henkilöitä koskevat lisävaatimukset

1. Ympäristötodentajina toimivia luonnollisia henkilöitä, jotka suorittavat todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin, koskevat 19 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:
 - a) heillä on oltava kaikki todentamiseen ja vahvistamiseen tarvittava pätevyys niillä aloilla, joille heidät on akkreditoitu,
 - b) akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava henkilökohtaisen pätevyyden mukaan.
2. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmistettava ennen akkreditointia tehtävällä arvioinnilla ja akkreditointielimen valvontatoimilla.

21 artikla

Kolmansissa maissa toimivia ympäristötodentajia koskevat lisävaatimukset

1. Jos ympäristötodentaja aikoo suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmansissa maissa, hän voi hakea akkreditointia tiettyjä kolmansia maita varten.
2. Saadakseen kolmatta maata koskevan akkreditoinnin ympäristötodentajan on täytettävä 19 ja 20 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:
 - a) sen kolmannen maan, jonka osalta akkreditointia haetaan, ympäristöön liittyvien lakisääteisten, sääntömääräisten ja hallinnollisten vaatimusten tuntemus ja ymmärtäminen;
 - b) sen kolmannen maan, jonka osalta akkreditointia haetaan, virallisen kielen tuntemus ja ymmärtäminen.
3. Edellä olevan 2 kohdan vaatimukset katsotaan joka tapauksessa täytetyiksi, jos ympäristötodentaja osoittaa olevansa sopimussuhteessa vaatimukset täyttävään pätevään henkilöön tai organisaatioon.

Kyseisen henkilön tai organisaation on oltava riippumaton todennettavasta organisaatiosta.

22 artikla

Ympäristötodentajien valvonta

1. Ympäristötodentajien todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo

- a) akkreditoinnin myöntänyt akkreditointielin, jos toimet suoritetaan akkreditointijäsenvaltiossa;
 - b) akkreditointielin, joka on myöntänyt ympäristötodentajalle akkreditoinnin kyseisiä toimia varten, jos toimet suoritetaan kolmannessa maassa;
 - c) muun kuin akkreditoinnin myöntäjäjäsenvaltion akkreditointielin, jos toimet suoritetaan tällaisessa muussa jäsenvaltiossa.
2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava toimintaansa valvovalle akkreditointielimelle akkreditointitietonsa ja todentamisen aika ja paikka viimeistään viisi työpäivää ennen kutakin jäsenvaltiossa suoritettavaa todentamista.
3. Ympäristötodentajan on viipymättä ilmoitettava akkreditointielimelle mahdollisista muutoksista, jotka vaikuttavat akkreditointiin tai sen pätevyysalueeseen.
4. Akkreditointielimen on enintään 24 kuukauden säännöllisin välein tarkistettava, että ympäristötodentaja täyttää edelleen akkreditoinnin edellytykset, ja seurattava suoritettujen todentamis- ja vahvistamistoimien laatua.
5. Valvontaa voidaan suorittaa todentajan toimitiloissa tehtävällä auditoinnilla, paikan päällä organisaatioissa, kyselylomakkeiden avulla, arvioimalla ympäristötodentajien vahvistamia ympäristöselontekoja tai ympäristönsuojelun tasoa koskevia selvityksiä sekä arvioimalla todentamiskertomusta.
- Valvonta on suhteutettava ympäristötodentajan toimintaan.
6. Akkreditointielimen päätös akkreditoinnin peruuttamisesta pysyvästi tai tilapäisesti tai sen pätevyysalueen rajoittamisesta voidaan tehdä vasta, kun ympäristötodentajalle on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi.
7. Jos valvova akkreditointielin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation.
- Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitetulle akkreditointielinten kokoukselle.

23 artikla

Muussa kuin akkreditointijäsenvaltiossa toimivien ympäristötodentajien valvontaa koskevat lisävaatimukset

1. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidun ympäristötodentajan on vähintään viisi työpäivää ennen todentamis- ja vahvistamistoimien suorittamista toisessa jäsenvaltiossa ilmoitettava tämän jäsenvaltion akkreditointielimelle seuraavat tiedot:
 - a) akkreditointiaan koskevat tiedot, pätevyytensä ja tarvittaessa ryhmän kokoonpano;
 - b) todentamisen ja vahvistamisen aika ja paikka;
 - c) organisaation osoite ja yhteystiedot.
- Ilmoitus on tehtävä ennen jokaista uutta todentamista ja vahvistamista.

2. Akkreditointielin voi pyytää lisätietoja soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia koskevasta todentajan tietämyksestä.
3. Akkreditointielin saa asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen ehtojen lisäksi muita ehtoja vain, jos niillä ei estetä ympäristötodentajaa tarjoamasta palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa akkreditointi on myönnetty.
4. Akkreditointielin ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä ympäristötodentajan saapumisen viivästyttämiseen. Jos akkreditointielin ei voi suorittaa 2 ja 3 kohdan mukaisia tehtäviään ennen todentajan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamaa todentamis- ja vahvistamisaikaa, sen on perusteltava asia todentajalle.
5. Akkreditointielimet eivät saa periä ilmoituksesta ja valvonnasta muista jäsenvaltioista tulevia todentajia syrjiviä maksuja.
6. Jos valvova akkreditointielin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle, akkreditoinnin myöntäneelle akkreditointielimelle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation. Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitetulle akkreditointielinten kokoukselle.
7. Organisaatioiden on sallittava se, että akkreditointielimet valvovat ympäristötodentajaa todentamisen ja vahvistamisen aikana.

24 artikla

Todentamisen ja vahvistamisen suorittamista koskevat edellytykset

1. Ympäristötodentajan on toimittava akkreditointinsa pätevyysalueella ja noudatettava organisaation kanssa tehtyä kirjallista sopimusta.
Sopimuksessa on
 - a) määriteltävä toiminnan laajuus,
 - b) määriteltävä edellytykset, joilla ympäristötodentaja voi toimia riippumattomasti ja ammattimaisesti, ja
 - c) velvoitettava organisaatio tekemään yhteistyötä tarpeen mukaan.
2. Ympäristötodentajan on varmistettava, että organisaation osat on määritelty yksiselitteisesti ja että ne vastaavat toimintojen todellista jakoa.
Ympäristöselonteossa on selkeästi mainittava kaikki ne organisaation eri osat, jotka ovat todentamisen tai vahvistamisen kohteina.
3. Ympäristötodentajan on suoritettava 17 artiklassa mainittujen seikkojen arviointi.
4. Todentamista ja vahvistamista suorittaessaan ympäristötodentajan on tutkittava asiakirjoja, käytävä organisaatiossa, tehtävä pistokokeita ja haastateltava henkilöstöä.
5. Ennen ympäristötodentajan käyntiä organisaation on toimitettava tälle perustiedot organisaatiosta ja sen toiminnasta, ympäristöpolitiikasta ja ympäristöohjelmasta, kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä, yksityiskohtaiset tiedot suoritetusta ympäristökatselmuksesta tai auditoinnista, selvitys kyseisestä katselmuksesta tai

auditoinnista ja niiden jälkeen mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä sekä luonnos ympäristöselonteoksi tai ympäristönsuojelun tasoa koskevaksi selvitykseksi.

6. Ympäristötodentajan on laadittava organisaatiolle todentamisen tuloksista kirjallinen kertomus, jossa täsmennetään
 - a) kaikki ympäristötodentajan toiminnan kannalta merkitykselliset seikat;
 - b) kuvaus siitä, miten tämän asetuksen kaikkia vaatimuksia noudatetaan, todistusaineisto, havainnot ja johtopäätökset mukaan luettuina.
7. Tapauksissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, kertomuksessa on täsmennettävä
 - a) säännösten noudattamatta jättämistä organisaatiossa koskevat havainnot ja johtopäätökset sekä näyttö, johon kyseiset havainnot ja johtopäätökset perustuvat;
 - b) ympäristökatselmuksen, auditointimenetelmän, ympäristöjärjestelmän tai minkä tahansa asiaankuuluvan prosessin tekniset puutteet;
 - c) sellaiset ympäristöselontekoluonnosta tai ympäristönsuojelun tasoa koskevan selvityksen luonnosta koskevat seikat, joista ympäristötodentaja on eri mieltä, sekä yksityiskohtaiset tiedot muutoksista ja lisäyksistä, jotka ympäristöselontekoon tai ympäristönsuojelun tasoa koskevaan selvitykseen olisi tehtävä;
 - d) saavutukset ja tavoitteet verrattuna edellisiin ympäristöselontekoihin sekä organisaation ympäristönsuojelun tason arviointi ja ympäristönsuojelun tason jatkuvan parantamisen arviointi.
8. Todentamisen jälkeen ympäristötodentajan on vahvistettava organisaation ympäristöselonteko tai ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys sen varmistamiseksi, että organisaation ympäristöselonteko tai ympäristönsuojelun tasoa koskeva selvitys on tämän asetuksen vaatimusten mukainen, sillä edellytyksellä, että todentamisella on saatu varmuus siitä, että
 - a) organisaation ympäristöselonteossa tai ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä esitetyt tiedot ovat luotettavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;
 - b) organisaatio täyttää kaikki soveltuvat ympäristöön liittyvät lakisääteiset vaatimukset.
9. Vahvistamisen yhteydessä ympäristötodentajan on annettava liitteessä VII tarkoitettu allekirjoitettu ilmoitus, jossa todetaan, että todentaminen on suoritettu tämän asetuksen mukaisesti.

25 artikla

Pienten organisaatioiden todentaminen ja vahvistaminen

1. Suorittaessaan todentamista ja vahvistamista ympäristötodentajan on otettava huomioon muun muassa seuraavat pienten organisaatioiden erityispiirteet:
 - a) lyhyet raportointisuhteet;

- b) työntekijöiden toimiminen monissa eri tehtävissä;
 - c) työpaikkakoulutus;
 - d) valmius mukautua nopeasti muutoksiin;
 - e) menettelyjen rajoitettu dokumentointi.
2. Ympäristötodentajan on suoritettava todentaminen tai vahvistaminen aiheuttamatta tarpeetonta taakkaa pienille organisaatioille.
 3. Ympäristötodentajan on otettava huomioon objektiivinen näyttö järjestelmän toimivuudesta, esimerkiksi organisaatiossa käytettävät menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen, siihen liittyvien ympäristövaikutusten luonteeseen ja toimijoiden pätevyyteen.

26 artikla

Muissa kuin todentajien akkreditointijäsenvaltioissa suoritettavaa todentamista ja vahvistamista koskevat edellytykset

1. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidut ympäristötodentajat voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava kyseisen muun jäsenvaltion akkreditointielimelle akkreditointitietonsa ja todentamisen tai vahvistamisen aika ja paikka viimeistään viisi työpäivää ennen kutakin muussa jäsenvaltiossa kuin ympäristötodentajan akkreditointijäsenvaltiossa suoritettavaa todentamista tai vahvistamista.
3. Akkreditointielin voi pyytää lisätietoja soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia koskevasta todentajan tietämyksestä.
4. Todentamis- tai vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointielin, jossa toimet suoritetaan. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava mainitulle jäsenvaltiolle.

27 artikla

Kolmansissa maissa suoritettavaa todentamista ja vahvistamista koskevat edellytykset

1. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidut ympäristötodentajat voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmanteen maahan sijoittautuneen organisaation lukuun tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava sen jäsenvaltion akkreditointielimelle, jossa asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai jossa se on rekisteröity, akkreditointitietonsa ja todentamisen tai vahvistamisen aika ja paikka viimeistään kuusi viikkoa ennen kutakin kolmannessa maassa suoritettavaa todentamista tai vahvistamista.
3. Todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointielin, jossa asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai jossa se on rekisteröity. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava mainitulle jäsenvaltiolle.

VI LUKU

Akkreditointielimet

28 artikla

Akkreditoinnin hoitaminen

1. Jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o xxxx/2008 4 artiklan nojalla nimeämät akkreditointielimet vastaavat ympäristötodentajien akkreditoinnista ja ympäristötodentajien tämän asetuksen mukaisesti suorittamien toimien valvonnasta.
2. Akkreditointielinten on arvioitava ympäristötodentajien pätevyyttä 19–21 artiklassa esitettyjen, haetun akkreditoinnin pätevyysalueen kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella.
3. Ympäristötodentajien akkreditoinnin pätevyysalue on määritettävä asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 säädetyn toimialaluokituksen mukaisesti. Akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava ympäristötodentajan pätevyyden mukaan, ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon toiminnan laajuus ja monimutkaisuus.
4. Akkreditointielinten on vahvistettava asianmukaiset menettelyt ympäristötodentajien akkreditointia, akkreditoinnin epäämistä, akkreditoinnin väliaikaista ja pysyvää peruuttamista sekä ympäristötodentajien valvontaa varten.

Niihin on kuuluttava mekanismit asianomaisten sidosryhmien, myös toimivaltaisten elinten esittämien, akkreditointia hakevia ja akkreditoituja ympäristötodentajia koskevien huomautusten käsittelyä varten.
5. Jos akkreditointi evätään, akkreditointielimen on ilmoitettava ympäristötodentajalle päätöksen syyt.
6. Akkreditointielinten on laadittava, tarkistettava ja ajantasaistettava luettelo ympäristötodentajista ja näiden akkreditointien pätevyysalueista omissa jäsenvaltioissaan ja toimitettava tiedot luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa akkreditointielin sijaitsee.
7. Akkreditointielimen on asetuksen (EY) N:o xxxx/2008 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjen toiminnan seurantaan koskevien sääntöjen ja menettelyjen puitteissa laadittava valvontakertomus, jos se asianomaista ympäristötodentajaa kuultuaan katsoo, että
 - a) ympäristötodentajan toiminnalla ei ole voitu riittävällä tavalla varmistaa, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, tai
 - b) ympäristötodentajan todentamis- ja vahvistamistoimissa on rikottu yhtä tai useampaa tämän asetuksen vaatimuksista.

Kertomus on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa organisaatio on rekisteröity tai jossa se hakee rekisteröintiä, ja tarvittaessa akkreditoinnin myöntäneelle akkreditointielimelle.

29 artikla

Akkreditoinnin väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen

1. Akkreditoinnin väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen edellyttää asianomaisten osapuolten, ympäristötodentaja mukaan luettuna, kuulemista, jotta akkreditointielin saa tarvittavan näytön päätöksen tekemistä varten.
2. Akkreditointielimen on tiedotettava ympäristötodentajalle toteutettujen toimenpiteiden syistä ja tapauksen mukaan toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen kanssa käydyistä keskusteluista.
3. Akkreditointi on peruutettava väliaikaisesti tai pysyvästi, kunnes saadaan varmuus siitä, että todentaja noudattaa asetuksen vaatimuksia, riippuen tarvittaessa lakisääteisten vaatimusten rikkomisen luonteesta ja laajuudesta.
4. Akkreditoinnin väliaikainen peruuttaminen on kumottava, jos akkreditointielin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että ympäristötodentaja noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

30 artikla

Akkreditointielinten kokous

1. Kaikkien jäsenvaltioiden akkreditointielimet kokoontuvat asetuksen (EY) N:o xxxx/2008 14 artiklan nojalla tunnustetun elimen puitteissa vähintään kerran vuodessa. Komission edustaja osallistuu tähän kokoukseen, jäljempänä 'akkreditointielinten kokous'.
2. Akkreditointielinten kokouksen tehtävänä on huolehtia seuraavia koskevien menettelyjen johdonmukaisuudesta:
 - a) todentajien akkreditointi tämän asetuksen nojalla, myös akkreditoinnin epääminen sekä sen väliaikainen ja pysyvä peruuttaminen;
 - b) akkreditoitujen todentajien toiminnan valvonta.
3. Akkreditointielinten kokous laatii ohjeita akkreditointielinten toimialaan kuuluvista kysymyksistä.
4. Akkreditointielinten kokous hyväksyy työjärjestyksensä.
5. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut ohjeet ja 4 kohdassa tarkoitettu työjärjestys on toimitettava komissiolle.

31 artikla

Akkreditointielinten vertaisarviointi

1. Edellä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun elimen on järjestettävä asetuksen (EY) N:o xxxx/2008 10 artiklan mukaisesti tämän asetuksen mukaisten ympäristötodentajien akkreditoinnin vertaisarviointi, jossa arvioidaan ainakin seuraavia koskevat säännöt ja menettelyt:
 - a) todentajien pätevyys;
 - b) todentajien riippumattomuus, objektiivisuus ja puolueettomuus;

- c) todentajien akkreditoinnin pätevyysalueen määrittely;
 - d) todentajia koskevat vaatimukset;
 - e) todentamis- ja vahvistamistoimia jäsenvaltioissa toteuttavien todentajien valvonta;
 - f) todentamis- ja vahvistamistoimia kolmansissa maissa toteuttavien todentajien valvonta;
 - g) akkreditoitujen ympäristötodentajien luettelon hallinnointi.
2. Tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvä akkreditointijärjestelmien vertaisarviointi on suoritettava säännöllisin väliajoin ainakin joka neljäs vuosi.
3. Edellä 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu elin toimittaa komissiolle vertaisarviointia koskevan vuosikertomuksen.
- Vuosikertomus on julkistettava.

VII LUKU

Jäsenvaltioihin sovellettavat säännöt

32 artikla

Toimivaltaisia elimiä koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle toimivaltaisten elinten rakennetta ja niiden menettelyjä koskevat tiedot. Niiden on saatettava tiedot säännöllisesti ajan tasalle.

33 artikla

Organisaatioiden tukeminen ympäristöä koskevien lakisääteisten vaatimusten noudattamisessa

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan, että rekisteröitymässä oleville organisaatioille annetaan tietoja ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista kyseisessä jäsenvaltiossa ja että niitä tuetaan vaatimusten noudattamisessa.
2. Tukeen on kuuluttava seuraavaa:
 - a) annetaan tietoja soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista;
 - b) määritetään toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset kunkin sellaisen ympäristöön liittyvän lakisääteisen vaatimuksen osalta, joka on määritetty soveltuvaksi;
 - c) määritetään ja selvennetään tavat, joilla organisaatio voi antaa näyttöä siitä, että se noudattaa kaikkia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, jotka on määritetty soveltuviksi;
 - d) luodaan tarvittaessa yhteyksiä asiaankuuluviin lainvalvontaviranomaisiin.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tehtävät toimivaltaisten elinten tai jonkin muun elimen hoidettavaksi.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden 3 kohdan nojalla nimeämillä elimillä tai organisaatioilla on tehtäviensä hoitamiseksi tarvittava asiantuntemus ja riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit.
5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lainvalvontaviranomaiset vastaavat organisaatioiden esittämiin kyselyihin, jotka liittyvät niiden toimialaan ja jotka koskevat soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, ja antavat organisaatioille tietoja siitä, miten ne noudattavat kyseisiä vaatimuksia.
6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset ilmoittavat mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa tilanteista, joissa rekisteröity organisaatio ei noudata tätä asetusta, sille toimivaltaiselle elimelle, joka on rekisteröinyt organisaation.

34 artikla

Edistämissuunnitelma

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä edistämissuunnitelma, joka sisältää tavoitteita, toimia ja aloitteita EMAS-järjestelmän edistämiseksi yleensä ja organisaatioiden rohkaisemiseksi osallistumaan EMAS-järjestelmään.

35 artikla

Tiedotus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tiedottaakseen yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä.
2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ja erityisesti yhteistyössä toimialajärjestöjen, kuluttajajärjestöjen, ympäristöjärjestöjen, ammattiyhdistysten ja paikallisten instituutioiden kanssa käytettävä ammattijulkaisuja, paikallislehtiä, tiedotuskampanjoita tai muita käyttökelpoisia keinoja EMAS-järjestelmän tunnetuksi tekemiseksi.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tiedottaakseen organisaatioille tämän asetuksen sisällöstä.

36 artikla

Edistämistoimet

Jäsenvaltioiden on toteutettava muun muassa seuraavia EMAS-järjestelmän edistämistoimia:

1. EMAS-järjestelmää koskevien tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihdon edistäminen kaikkien asianomaisten osapuolten kesken;
2. tehokkaiden välineiden kehittäminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja niiden jakaminen organisaatioiden kanssa;
3. teknisen tuen tarjoaminen organisaatioille niiden markkinointitoimien määrittelyssä ja toteuttamisessa;
4. organisaatioiden välisten kumppanuuksien kannustaminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi.

37 artikla

Pienten organisaatioiden osallistumisen edistäminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittäviä toimenpiteitä pienten organisaatioiden osallistumisen varmistamiseksi

1. helpottamalla erityisesti niiden tarpeisiin soveltuvien tietojen ja rahoituksen saantia;
2. varmistamalla rekisteröintimaksujen kohtuullisuus ja sen osallistumisen rohkaiseminen;

3. edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä etenkin ammatillisten tai paikallisten tahojen, paikallisviranomaisten, kauppakamarien ja ammattiala- tai käsiteollisuusjärjestöjen käynnistämien aloitteiden yhteydessä.

38 artikla

Klustereita koskeva ja vaiheittainen lähestymistapa

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että paikallisviranomaiset tarjoavat yhdessä toimialajärjestöjen, kauppakamarien ja asianomaisten osapuolten kanssa erityistä tukea sellaisten organisaatioiden klustereille, joiden välillä on yhteyksiä maantieteellisen läheisyyden tai liiketoiminnan kautta, jotta ne täyttäisivät 4–6 artiklassa tarkoitetut rekisteröintivaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmia, joilla organisaatioita rohkaistaan ympäristöjärjestelmien täytäntöönpanoon. Niiden on erityisesti rohkaistava vaiheittaista lähestymistapaa, joka voi lopulta johtaa EMAS-rekisteröintiin.

Järjestelmien ja ohjelmien on toimittava niin, ettei osallistujille ja erityisesti pienille organisaatioille aiheudu tarpeettomia kustannuksia.

39 artikla

EMAS-järjestelmän suhde yhteisön muuhun ympäristöpolitiikkaan ja välineisiin

1. Jäsenvaltioiden on laadittava yhdessä toimivaltaisten elinten ja lainvalvontaviranomaisten kanssa vuosittainen strategia sen määrittämiseksi, miten tämän asetuksen mukainen rekisteröinti EMAS-järjestelmään
 - a) voidaan ottaa huomioon laadittaessa uutta lainsäädäntöä;
 - b) voi toimia lainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen valvonnan välineenä.
2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan organisaatioiden EMAS-rekisteröintiä tai sen pitämistä voimassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännön, erityisesti kilpailu-, verotus- ja valtiontukilainsäädännön soveltamista. Toimenpiteet on toteutettava
 - a) sääntelyhelpotuksina niin, että EMAS-rekisteröidyn organisaation katsotaan noudattavan tiettyjä muussa lainsäädännössä säädettyjä ympäristöön liittyviä vaatimuksia, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet, tai
 - b) sääntelyn parantamisena, jolloin muita säädöksiä muutetaan niin, että EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden taakka poistetaan tai sitä vähennetään tai yksinkertaistetaan, jotta edistettäisiin markkinoiden toimintaa ja lisättäisiin kilpailukykyä.

40 artikla

Kulut ja maksut

1. Jäsenvaltioiden on perustettava maksuja koskeva järjestelmä, jossa otetaan huomioon
 - a) kulut, joita jäsenvaltioiden 33 artiklan nojalla nimeämille tai perustamille elimille aiheutuu tietojen ja tuen antamisesta organisaatioille;

- b) ympäristötodentajien akkreditoinnista ja valvonnasta aiheutuvat kulut ja muut EMAS-järjestelmään liittyvät kulut;
- c) toimivaltaisten elinten kulut rekisteröinnistä sekä lisäkulut, joita aiheutuu yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneiden organisaatioiden rekisteröinnin hallinnoinnista.

Maksujen on oltava kohtuullisia ja oikeassa suhteessa organisaation kokoon ja tehtävän työn määrään.

- 2. Jäsenvaltiot voivat edistämistoimenpiteenä päättää olla perimättä maksuja.

41 artikla

Säännösten rikkominen

- 1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta.
- 2. Jäsenvaltioiden on annettava tehokkaat säännökset, joilla estetään EMAS-logon käyttö tämän asetuksen säännösten vastaisesti.

42 artikla

Tiedotus ja kertomukset komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle vuosittain tämän asetuksen mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden laatimissa kertomuksissa on otettava huomioon viimeisin kertomus, jonka komissio on antanut neuvostolle ja Euroopan parlamentille 47 artiklan nojalla.

VIII LUKU

Euroopan komissioon sovellettavat säännöt

43 artikla

Tiedotus

1. Komissio tiedottaa yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä.
2. Komissio saattaa julkisesti saataville ja pitää saatavilla
 - a) ympäristötodentajien ja EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden luettelon;
 - b) sähköisessä muodossa olevien ympäristöselontekojen ja ympäristönsuojelun tasoa koskevien selvitysten tietokannan.

44 artikla

Yhteistyö ja koordinointi

1. Komissio voi edistää jäsenvaltioiden yhteistyötä erityisesti, jotta koko yhteisössä sovellettaisiin yhtenäisesti ja johdonmukaisesti seuraavia koskevia sääntöjä:
 - a) organisaatioiden rekisteröinti;
 - b) ympäristötodentajat;
 - c) 33 artiklassa tarkoitettu tiedotus ja tuki.
2. Komissio ja muut yhteisön toimielimet ja elimet pitävät tapauksen mukaan EMAS-järjestelmän tai vastaavien ympäristöjärjestelmien soveltamista urakka- ja palveluhankintasopimusten edellytyksenä, sanotun kuitenkin rajoittamatta julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

45 artikla

Suhde muihin ympäristöjärjestelmiin

1. Jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kirjallisen pyynnön, että olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai niiden osat, jotka on sertifioitu kansallisesti tai alueellisesti tunnustettujen asianmukaisten sertifiointimenettelyjen mukaisesti, tunnustetaan tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi.
2. Jäsenvaltioiden pyynnöissä on yksilöitävä ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset.
3. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.
4. Kun komissio on tutkinut 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön, se tunnustaa ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat 49 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissio tunnustaa sertifiointielimiä koskevat akkreditointivaatimukset, jos se katsoo, että jäsenvaltio on

- a) yksilöinyt pyynnössään riittävän selkeästi ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset;
 - b) osoittanut, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.
5. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viitetiedot ja tunnustetut akkreditointivaatimukset tunnustetuista ympäristöjärjestelmistä, mukaan lukien liitteessä I tarkoitettut EMAS-järjestelmän asiaankuuluvat osat, joita ne koskevat.

46 artikla

Alakohtaisten viiteasiakirjojen laatiminen

Komissio huolehtii jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien keskinäisestä tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä, joka koskee ympäristöasioiden hallinnan parhaita toimintatapoja asiaankuuluvilla aloilla niin, että sen pohjalta voidaan laatia alakohtaisia viiteasiakirjoja, joissa esitetään tiettyjä aloja koskevat ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit.

Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

47 artikla

Kertomukset

Komissio antaa viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään tämän luvun nojalla toteutetut toimet ja toimenpiteet sekä jäsenvaltioilta 32 ja 42 artiklan nojalla saadut tiedot.

IX LUKU

Loppusäännökset

48 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Komissio voi muuttaa liitteitä EMAS-järjestelmän toiminnasta saatujen kokemusten perusteella, jos se on tarpeen tai asianmukaista. Muutokset vastaavat todettua tarvetta saada ohjeita EMAS-järjestelmän vaatimuksista, ja niissä otetaan huomioon tämän asetuksen tehoavuuden kannalta merkitykselliset muutokset kansainvälisissä standardeissa tai uudet standardit.
2. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

49 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä mainitun päätöksen 7 artiklan 3 kohtaa ja 8 artiklaa noudattaen.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

50 artikla

Tarkistaminen

Komissio tarkistaa EMAS-järjestelmää sen toiminnasta saatujen kokemusten ja kansainvälisen kehityksen perusteella. Komissio ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 47 artiklan mukaisesti toimitetut kertomukset.

51 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan seuraavat säädökset:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 761/2001, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta

osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)²⁵,

- b) komission päätös 2001/681/EY organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista²⁶,
- c) komission päätös 2006/193/EY EMAS-logon käyttöä poikkeuksellisesti kuljetuspakkauksissa eli tertiäripakkauksissa koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisista säännöistä²⁷.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen sovelletaan tämän kohdan toista, kolmatta ja neljättä alakohtaa.

Asetuksen (EY) N:o 761/2001 nojalla perustetut kansalliset akkreditointielimet ja toimivaltaiset elimet jatkavat toimintaansa. Jäsenvaltioiden on muutettava akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten menettelyjä tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että nämä järjestelmät ovat täysin toimintavalmiita kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti rekisteröidyt organisaatiot säilyvät EMAS-rekisterissä. Organisaation seuraavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää tässä asetuksessa olevat uudet vaatimukset. Jos seuraava todentaminen suoritetaan ennen kuin tämän asetuksen voimaantulosta on kulunut kuusi kuukautta, seuraavan todentamisen ajankohtaa voidaan lykätä kuudella kuukaudella yhteisymmärryksessä ympäristötodentajan ja toimivaltaisten elinten kanssa.

Asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti akkreditoidut ympäristötodentajat voivat jatkaa tehtäviensä hoitamista tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

3. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 761/2001 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

52 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

²⁵ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

²⁶ EYVL L 247, 17.9.2001, s. 24.

²⁷ EUVL L 70, 9.3.2006, s. 63.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

YMPÄRISTÖKATSELMUS

Ympäristökatselmuksen on katettava seuraavat alueet:

1. Soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten tunnistaminen.
Organisaation on laadittava luettelo sovellettavista lakisääteisistä vaatimuksista ja sen lisäksi myös ilmoitettava, miten voidaan osoittaa, että se noudattaa eri vaatimuksia.
2. Kaikkien merkittäviä ympäristövaikutuksia omaavien välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien tunnistaminen, niiden määrällinen ja laadullinen erittely tarpeen mukaan ja luettelon laatiminen merkittäviksi todetuista ympäristövaikutuksista.

Ympäristönäkökohdan merkittävyyden arvioimiseksi organisaation on tarkasteltava seuraavia seikkoja:

- a) ympäristöhaittojen aiheutumisen mahdollisuus
- b) paikallisen tai alueellisen ympäristön tai koko maapallon haavoittuvuus
- c) näkökohdan tai vaikutuksen laajuus, esiintyvyys ja palautuvuus
- d) asiaa koskeva ympäristölainsäädäntö ja sen vaatimukset
- e) merkitys organisaation sidosryhmien ja henkilöstön kannalta.

a) Välittömät ympäristönäkökohdat

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin.

Kaikkien organisaatioiden on tarkasteltava toimintaansa liittyviä välittömiä näkökohtia.

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät muun muassa seuraaviin:

- a) lainsäädännön vaatimukset ja ympäristölupien rajoitukset;
- b) päästöt ilmaan;
- c) päästöt veteen;
- d) kiinteiden ja muiden jätteiden, erityisesti ongelmajätteiden syntyminen, kierrätys, uudelleenkäyttö, kuljetus ja jätehuolto;
- e) maa-alueiden käyttö ja pilaantuminen;
- f) luonnonvarojen ja raaka-aineiden käyttö (energia mukaan luettuna);
- g) paikalliset kysymykset (melu, värinä, haju, pöly, ulkonäkö jne.);
- h) kuljetukset (tavarat, palvelut, henkilöstö);
- i) ympäristöonnettomuuksien riski sekä häiriöiden, onnettomuuksien ja mahdollisten hätätilanteiden vaikutukset tai todennäköiset vaikutukset;
- j) vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen.

b) Välilliset ympäristönäkökohdat

Välilliset ympäristönäkökohdat voivat olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa, mihin EMAS-rekisteröintiä hakeva organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin.

Muiden kuin teollisten organisaatioiden – esimerkiksi paikallisten viranomaisten ja rahoituslaitosten – osalta on tärkeää, että ne tarkastelevat myös päätoimialaansa liittyviä ympäristönäkökohtia. Ainoastaan organisaation toimipaikkaan ja laitteisiin liittyviä ympäristönäkökohtia koskeva selvitys on riittämätön.

Välillisiä ympäristönäkökohtia ovat muun muassa seuraavat:

- a) tuotteiden elinkaareen liittyvät tekijät (suunnittelu, tuotekehittely, pakkaaminen, kuljetus, käyttö sekä jätteen talteenotto/jätehuolto);
- b) pääomasijoitukset, lainojen myöntäminen ja vakuutuspalvelut;
- c) uudet markkinat;
- d) palvelujen valinta ja niiden koostumus (esim. kuljetukset tai ateriapalvelu);
- e) hallinnolliset ja suunnitteluun liittyvät päätökset;
- f) tuotevalikoiman koostumus;
- g) sopimuskumppaneiden, alihankkijoiden ja toimittajien ympäristönsuojelun taso ja toimintatavat.

Organisaation on pystyttävä osoittamaan, että se on yksilöinyt hankintamenettelyihinsä liittyvät merkittävät ympäristönäkökohdat ja että ympäristöjärjestelmä kattaa näihin näkökohtiin liittyvät merkittävät ympäristövaikutukset.

Organisaation on tarkasteltava, missä määrin se voi vaikuttaa välillisiin ympäristönäkökohtiin ja mihin toimiin se voi ryhtyä vaikutusten pienentämiseksi.

3. Ympäristövaikutusten merkittävyyden arviointiperusteet

Organisaation on määriteltävä, millaisia arviointiperusteita sen toiminnan, tuotteiden ja palvelujen ympäristönäkökohtien merkittävyyden arvioinnissa sovelletaan ympäristövaikutukseltaan merkittävien näkökohtien määrittämiseksi.

Organisaation kehittämissä arviointiperusteissa on otettava huomioon yhteisön lainsäädäntö, ja niiden on oltava kattavia, puolueettomasti tarkistettavissa, toistettavissa ja julkisesti saatavilla.

Organisaation ympäristönäkökohtien merkittävyyttä koskevien arviointiperusteiden määrittäminen voi sisältää muun muassa seuraavat seikat:

- a) ympäristön tilaa koskeva tieto organisaation sellaisten toimintojen, tuotteiden ja palvelujen tunnistamiseksi, joilla voi olla ympäristövaikutuksia;
- b) organisaation tiedot raaka-aineiden ja energian käytön, päästöjen ja jätteiden aiheuttamista riskeistä;
- c) sidosryhmien näkemykset;
- d) organisaation ympäristötoiminnot, joista säädetään lainsäädännössä;
- e) hankinnat;

- f) organisaation tuotteiden suunnittelu, tuotekehittely, valmistus, jakelu, huolto, käyttö, uudelleenkäyttö, kierrätys ja käytöstä poistaminen;
- g) ympäristökustannuksiltaan ja -hyödyiltään merkittävimmät organisaation toiminnot.

Arvioidessaan toimintansa ympäristövaikutusten merkittävyyttä organisaation olisi otettava huomioon tavanomaisten toimintaolosuhteiden ohella myös toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteet sekä kohtuudella ennakoitavat hätätilanteet. Huomioon on otettava aikaisempi, nykyinen ja suunniteltu toiminta.

- 4. Kaikkien ympäristöasioiden hallintaan liittyvien nykyisten toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu
- 5. Aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi

LIITE II

Ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset

ja

EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja

EMAS-järjestelmän mukaiset ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset ovat samat kuin standardin EN ISO 14001:2004 osassa 4. Vaatimukset on esitetty jäljempänä olevan taulukon vasemmanpuoleisessa sarakkeessa, joka on tämän liitteen A osa.

Lisäksi EMAS-järjestelmää toteuttavien organisaatioiden on huomioitava joukko muita seikkoja, jotka ovat suoraan yhteydessä joihinkin standardin EN ISO 14001:2004 osassa 4 oleviin kohtiin. Kyseiset muut seikat on esitetty jäljempänä oikeanpuoleisessa sarakkeessa, joka on tämän liitteen B osa.

A osa	B osa
Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) osallistuvien järjestöjen on noudatettava standardin EN ISO 14001:2004 vaatimuksia, jotka esitetään eurooppalaisen standardin²⁸ osassa 4 ja jotka toistetaan kaikilta osin jäljempänä: A Ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset A.1 Yleiset vaatimukset Organisaation tulee luoda, dokumentoida ja toteuttaa ympäristöjärjestelmä ja ylläpitää ja jatkuvasti parantaa sitä tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukaisesti sekä määrittää, kuinka se täyttää nämä vaatimukset. Organisaation tulee määritellä ja dokumentoida ympäristöjärjestelmänsä laajuus. A.2 Ympäristöpolitiikka Ylimmän johdon tulee määritellä organisaation ympäristöpolitiikka ja varmistaa, että ympäristöjärjestelmän määritellyssä laajuudessa	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
ympäristöpolitiikka a) on tarkoituksenmukainen organisaation toimintojen, tuotteiden ja palveluiden luonteeseen, laajuuteen ja ympäristövaikutuksiin nähden; b) sisältää sitoutumisen jatkuvaan parantamiseen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen; c) sisältää sitoutumisen noudattaa soveltuvaa lainsäädäntöä ja muita organisaation ympäristönäkökohtiin liittyviä vaatimuksia, joihin organisaatio on sitoutunut; d) asettaa perusteet ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden määrittelylle ja katselmoinnille; e) dokumentoidaan ja toteutetaan ja sitä ylläpidetään; f) siitä tiedotetaan kaikille organisaation palveluksessa oleville ja organisaatiolle työskenteleville henkilöille; g) on julkisesti saatavilla. A.3 Suunnittelu A.3.1 Ympäristönäkökohdat Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) tunnistaakseen ympäristöjärjestelmänsä määrittelyssä laajuudessa ne toiminnot, tuotteidensa ja palveluidensa ympäristönäkökohdat, joita se voi hallita ja joihin se voi vaikuttaa ottaen huomioon suunnitellut tai uudet kehityskohteet ja uudet tai muutetut toiminnot, tuotteet ja palvelut; b) määrittääkseen ne näkökohdat, joilla on tai voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön (eli merkittävät ympäristönäkökohdat). Organisaation tulee dokumentoida tämä informaatio ja pitää se ajan tasalla. Organisaation tulee varmistaa, että merkittävät	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
ympäristönäkökohdat otetaan huomioon luotaessa, toteutettaessa ja ylläpidettäessä ympäristöjärjestelmää. A.3.2 Lakisääteiset ja muut vaatimukset Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) tunnistaakseen ja pitääkseen saatavilla soveltuvat lakisääteiset ja muut organisaation ympäristönäkökohtiin liittyvät vaatimukset, joihin se on sitoutunut; b) määrittääkseen, kuinka näitä vaatimuksia sovelletaan sen ympäristönäkökohtiin. Organisaation tulee varmistaa, että nämä soveltuvat lakisääteiset ja muut vaatimukset, joihin organisaatio on sitoutunut, otetaan huomioon luotaessa, toteutettaessa ja ylläpidettäessä ympäristöjärjestelmää.	B.1 Lainsäädännön noudattaminen Organisaatioiden, jotka haluavat rekisteröityä EMAS-järjestelmään, on pystyttävä osoittamaan, että 1) ne ovat tietoisia kaikista soveltuvista ympäristöön liittyvistä lainsäädännön vaatimuksista, jotka on yksilöity ympäristökatselmuksessa liitteen I mukaisesti, ja ymmärtävät niiden vaikutukset organisaatioon; 2) ne varmistavat ympäristölainsäädännön noudattamisen, ympäristöluvut ja niiden rajoitukset mukaan luettuina;

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.3.3 Päämäärät, tavoitteet ja ohjelmat Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää dokumentoidut ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet asiaankuuluville toiminnoille ja organisaatiotasolle. Päämäärien ja tavoitteiden tulee olla mitattavissa mahdollisuuksien mukaan ja yhdenmukaisia ympäristöpolitiikan kanssa. Niiden tulee myös sisältää sitoutuminen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen, soveltuvien lakisääteisten ja muiden vaatimusten, joihin organisaatio on sitoutunut, noudattamiseen sekä jatkuvaan parantamiseen. Asettaessaan ja katselmoidessaan päämääriään ja tavoitteitaan organisaation tulee ottaa huomioon lakisääteiset ja muut vaatimukset, joihin se on sitoutunut, sekä merkittävät ympäristönäkökohtansa. Sen tulee myös tarkastella teknologisia mahdollisuuksiaan, taloudellisia, toiminnallisia ja liiketoimintaa koskevia vaatimuksiaan sekä sidosryhmien näkemyksiä. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää ohjelmia, joilla sen päämäärät ja tavoitteet saavutetaan. Ohjelmien tulee sisältää seuraavat seikat: a) vastuut päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisesta kaikille asiaankuuluville toiminnoille ja organisaatiotasolle määriteltynä; b) keinot ja aikataulu, joilla ne saavutetaan.	3) organisaatiossa on käytössä menettelytapoja, joita noudattamalla se pystyy jatkuvasti täyttämään nämä vaatimukset. B.2 Ympäristönsuojelun taso

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4 Järjestelmän toteuttaminen ja toiminta	1) Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettelyt kattavat organisaation ympäristönsuojelun tosiasiallisen tason arvioinnin liitteen I mukaisessa ympäristökatselmuksessa määritettyjen välittömien ja välillisten näkökohtien osalta. 2) Organisaation ympäristönsuojelun tasoa suhteessa sen päämääriin ja tavoitteisiin arvioidaan osana johdon katselmusmenettelyä. Organisaation on myös sitouduttava ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen. Tällöin organisaation toiminnan perustana voivat olla paikalliset, alueelliset tai kansalliset ympäristöohjelmat. 3) Päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiskeinot eivät voi olla ympäristöpäämääriä. Jos organisaatiossa on yksi tai useampi toimipaikka, jokaisen toimipaikan, johon EMAS-järjestelmää sovelletaan, on noudatettava kaikkia EMAS-järjestelmän vaatimuksia tämän asetuksen 2 artiklan b alakohdassa määritelty ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen mukaan lukien.

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4.1 Resurssit, roolit, vastuut ja valtuudet Johdon tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän luomiselle, toteuttamiselle, ylläpidolle ja parantamiselle välttämättömät resurssit ovat saatavilla. Resursseihin sisältyvät henkilöresurssit ja erityistaidot, organisaation infrastruktuuri, teknologia ja taloudelliset resurssit. Roolit, vastuut ja valtuudet tulee määritellä ja dokumentoida ja niistä tulee tiedottaa, jotta tehokas ympäristöasioiden hallinta olisi mahdollista. Organisaation ylimmän johdon tulee nimittää erityinen johdon edustaja tai edustajia, joille muista vastuista riippumatta tulee määritellä roolit, vastuut ja valtuudet a) varmistaa, että ympäristöjärjestelmä luodaan ja että sitä toteutetaan ja ylläpidetään tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukaisesti; b) raportoida ylimmälle johdolle ympäristöjärjestelmän toiminnasta katselmusta varten sekä esittää parannusehdotuksia. A.4.2 Pätevyys, koulutus ja tietoisuus	B.3 Henkilöstön osallistuminen

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Organisaation tulee varmistaa, että kaikki henkilöt, jotka suorittavat tehtäviä organisaation palveluksessa tai organisaatiolle ja joilla on mahdollisuus aiheuttaa organisaation tunnistamia merkittäviä ympäristövaikutuksia, ovat päteviä	1) Organisaation olisi oivallettava, että henkilöstön aktiivinen osallistuminen on tuloksellisen ja jatkuvan ympäristönsuojelun parantamisen liikkeellepaneva voima ja välttämätön edellytys. Henkilöstö on kaiken kaikkiaan avainasemassa ympäristönsuojelun tason parantamisessa. Henkilöstön aktiivinen osallistuminen on myös paras keino vakiinnuttaa ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä osaksi organisaation toimintaa. 2) Termi ”henkilöstön osallistuminen” tarkoittaa yksittäisten työntekijöiden ja heidän edustajiensa osalta sekä toimiin osallistumista että heille suunnattua tiedotusta. Tämän vuoksi kaikkia työntekijätasojen varten olisi laadittava henkilöstön osallistumista koskeva suunnitelma. Organisaation olisi oltava selvillä siitä, että edellä kuvattujen toimien onnistuminen edellyttää johdolta sitoutunutta ja myönteistä asennetta sekä aktiivista tukea. Tässä yhteydessä on korostettava johdon henkilöstölle antaman palautteen merkitystä.

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
tarkoituksenmukaisen koulutuksen tai kokemuksen perusteella. Tästä tulee säilyttää asianmukaisia tallenteita. Organisaation tulee tunnistaa ympäristönäkökohtiinsa ja ympäristöjärjestelmänsä liittyvät koulutustarpeet. Sen tulee tarjota koulutusta tai muilla toimenpiteillä huolehtia, että nämä tarpeet täytetään, ja säilyttää asianmukaiset tallenteet. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla organisaation palveluksessa olevat ja sille työskentelevät henkilöt saatetaan tietoisiksi a) ympäristöpolitiikan ja menettelyjen sekä ympäristöjärjestelmän vaatimusten noudattamisen tärkeydestä; b) oman toimintansa merkittävistä ympäristönäkökohdista ja heidän työhönsä liittyvistä todellisista ja mahdollisista vaikutuksista sekä parantuneen henkilökohtaisen suorituskyvyn tuomista ympäristöeduista; c) omista rooleistaan ja vastuistaan, jotka liittyvät ympäristöjärjestelmän vaatimustenmukaisuuden saavuttamiseen; d) määritellyistä menettelyistä poikkeamisen mahdollisista seurauksista.	3) Näiden vaatimusten lisäksi henkilöstön on osallistuttava prosessiin, jolla pyritään jatkuvasti parantamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa seuraavilla toimilla:

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
	a) alustava ympäristökatselmus, tilannearviointi sekä tietojen keruu ja todentaminen, b) ympäristönsuojelun tasoa parantavan ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän luominen ja täytäntöönpano, c) ympäristökomiteat, jotka keräävät tietoa sekä varmistavat organisaation ympäristöasioista vastaavan henkilön / johdon edustajien, työntekijöiden ja työntekijöiden edustajien osallistumisen, d) ympäristöohjelmaa ja ympäristöauditointia käsittelevien yhteisten työryhmien toiminta, e) ympäristöselontekojen laadinta. 4) Tähän tarkoitukseen olisi käytettävä soveltuvia osallistumismuotoja, kuten aloitelaatikkoa, projektiryhmiä tai ympäristökomiteoita. Organisaatioiden on otettava huomioon komission ohjeet alan parhaista käytännöistä. Henkilöstön edustajien on niin ikään pyytäessään voitava osallistua toimintaan.

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4.3 Viestintä Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää ympäristöjärjestelmäänsä ja ympäristönäkökohtiinsa liittyvät menettelyt, jotka koskevat a) sisäistä viestintää organisaation eri tasojen ja toimintojen välillä; b) ulkoisten sidosryhmien asiaankuuluvien tiedustelujen vastaanottamista, dokumentointia ja niihin vastaamista. Organisaation tulee päättää, viestiikö se organisaation ulkopuolelle merkittävistä ympäristönäkökohdistaan, ja tallentaa päätöksensä. Jos päätetään viestiä, organisaation tulee luoda ja toteuttaa menetelmät tällaiselle ulkoiselle viestinnälle.	B.4 Viestintä 1) Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että yleisön ja muiden sidosryhmiensä tarpeiden ymmärtämiseksi ne käyvät toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa ympäristövaikutuksista avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa, joihin kuuluvat myös paikallisyhteisöt ja asiakkaat.

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
A.4.4 Dokumentointi Ympäristöjärjestelmän dokumentoinnin tulee sisältää a) ympäristöpolitiikka, -päämäärät ja -tavoitteet; b) ympäristöjärjestelmän laajuuden kuvaus; c) ympäristöjärjestelmän pääosien ja niiden vuorovaikutusten kuvaus sekä viittaukset asiaan liittyviin asiakirjoihin; d) tämän kansainvälisen standardin edellyttämät asiakirjat, mukaan lukien tallenteet; e) asiakirjat, mukaan lukien tallenteet, jotka organisaatio on määrittänyt tarpeelliseksi varmistamaan organisaation merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyvien prosessien tehokkaan suunnittelun, toiminnan ja valvonnan. A.4.5 Asiakirjojen hallinta Ympäristöjärjestelmän ja tämän kansainvälisen standardin edellyttämiä asiakirjoja tulee hallita.	2) EMAS-järjestelmä erottuu muista vastaavista järjestelmistä nimenomaan siihen liittyvän avoimuuden ja määrääjoin tapahtuvan tietojen antamisen ansiosta. Edellä mainituilla tekijöillä on merkitystä myös silloin, kun organisaatiot pyrkivät saavuttamaan sidosryhmien luottamuksen. 3) EMAS-järjestelmän ansiosta organisaatiot voivat kohdentaa kutakin kohderyhmää koskevat erityistiedot joustavasti ja varmistaa samalla, että kaikki tiedot ovat tarvittaessa käytettävissä.

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Tallenteet ovat tietyn tyyppisiä asiakirjoja ja niitä tulee hallita kohdassa A.5.4 esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt a) hyväksyä asiakirjojen riittävyyden ennen julkaisemista; b) katselmoidakseen ja päivittääkseen asiakirjoja tarpeen mukaan sekä hyväksyä päivitetyn version; c) varmistaa, että asiakirjojen muutokset ja voimassa olevat muutetut versiot tunnustetaan; d) varmistaa, että soveltuvien asiakirjojen asianmukaiset versiot ovat saatavilla käyttöpaikoillaan; e) varmistaa, että asiakirjat säilyvät luettavina ja tunnustettavina; f) varmistaa, että ulkoiset asiakirjat, jotka organisaatio on määritellyt tarpeelliseksi ympäristöjärjestelmän suunnittelulle ja toiminnalle, tunnustetaan ja että niiden jakelua valvotaan; g) estää vanhentuneiden asiakirjojen tahattoman käytön sekä soveltaakseen sopivaa tunnustusta niille, jos ne syystä tai toisesta säilytetään. A.4.6 Toiminnan ohjaus Organisaation tulee tunnistaa ja suunnitella toimintansa, joka liittyy tunnustettuihin merkittäviin ympäristöpolitiikan, -päämäärien ja -tavoitteiden mukaisiin ympäristönäkökohtiin, jotta varmistetaan, että toimitaan määritellyllä tavalla a) luomalla, toteuttamalla ja ylläpitämällä dokumentoidut menettelyt ohjaamaan tilanteita, joissa niiden puuttuminen saattaisi johtaa poikkeamiseen ympäristöpolitiikasta, -päämääristä ja -tavoitteista;	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
b) määräämällä toimintakriteerit menettelyissä; c) luomalla, toteuttamalla ja ylläpitämällä organisaation käyttämien tuotteiden ja palveluiden tunnistettuihin merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyviä menettelyjä sekä viestimällä asiaan kuuluvista menettelyistä ja vaatimuksista toimittajille, mukaan lukien urakoitsijat. A.4.7 Valmius ja toiminta hätätilanteissa Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyt sellaisten mahdollisten onnettomuus- ja hätätilanteiden tunnistamiseen, joilla voi olla vaikutusta ympäristöön, sekä toimintaan näissä tilanteissa. Organisaation tulee reagoida hätätilanteisiin ja onnettomuuksiin ja ehkäistä tai lieventää syntyviä haitallisia ympäristövaikutuksia. Organisaation tulee säännöllisin väliajoin katselmoida ja tarvittaessa päivittää hätätilanteiden valmiusmenettelyt ja toimintasuunnitelmat, erityisesti onnettomuus- tai hätätilanteiden jälkeen. Organisaation tulee myös testata näitä menettelyjä säännöllisesti silloin, kun se on käytännössä mahdollista. A.5 Arviointi A.5.1 Tarkkailu ja mittaukset Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää tarkkailu- ja mittausmenettelyjä. Näillä menettelyillä tarkkaillaan ja mitataan säännöllisesti niiden toimintojen keskeisiä ominaisuuksia, joilla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia. Menettelyihin tulee sisällyttää dokumentointi toimintojen suorituskyvyn tarkkailutiedoista, soveltuvista toimintojen ohjauksista ja yhdenmukaisuudesta organisaation ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden kanssa.	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
Organisaation tulee varmistaa, että kalibroituja tai todennettuja tarkkailu- ja mittausvälineitä käytetään ja ylläpidetään, sekä säilyttää asiaankuuluvat tallenteet. A.5.2 Vaatimusten täyttymisen arviointi A.5.2.1 Täyttääkseen sitoumuksensa vaatimustenmukaisuuteen organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla määräjain arvioidaan soveltuvien lakisääteisten vaatimusten täyttymistä. Organisaation tulee säilyttää tallenteet määräärikaisten arviointien tuloksista. A.5.2.2 Organisaation tulee arvioida muiden vaatimusten, joihin se on sitoutunut, täyttymistä. Organisaatioissa saatetaan haluta yhdistää tämä arviointi kohdassa A.5.2.1 mainittuun lakisääteisten vaatimusten arviointiin tai luoda erilliset menettelyt. Organisaation tulee säilyttää tallenteet määräärikaisten arviointien tuloksista. A.5.3 Poikkeamat, korjaavat toimenpiteet ja ehkäisevät toimenpiteet Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettelyjä, joilla käsitellään todellisia ja mahdollisia poikkeamia sekä huolehditaan korjaavista ja ehkäisevistä toimenpiteistä. Menettelyjen tulee määrittää vaatimukset seuraaville toimenpiteille: a) poikkeamien tunnistaminen ja korjaaminen sekä toimenpiteet, joilla lievennetään niiden ympäristövaikutuksia; b) poikkeamien tutkiminen, niiden syiden määrittäminen ja ryhtyminen toimenpiteisiin, joilla estetään niiden uusiutuminen; c) poikkeamia ehkäisevien toimenpiteiden tarpeen arvioiminen ja poikkeamien esiintymisen ehkäisemiseen suunniteltujen toimenpiteiden	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
toteuttaminen; d) suoritettujen korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tulosten tallentaminen; e) suoritettujen korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tehokkuuden katselmoiminen. Suoritettujen toimenpiteiden tulee olla sopivassa suhteessa ongelman suuruuteen ja havaittuihin ympäristövaikutuksiin. Organisaation tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän dokumentointiin tehdään tarvittavat muutokset. A.5.4 Tallenteiden hallinta Organisaation tulee luoda ja ylläpitää tarvittavia tallenteita, joilla se osoittaa saavutetut tulokset ja sen, että se noudattaa ympäristöjärjestelmänsä ja tämän kansainvälisen standardin vaatimuksia. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää menettely tai menettelyjä, joilla tallenteiden tunnistaminen, säilyttäminen, suojaaminen, esille saanti, pysyvyys ja hävittäminen hallitaan. Tallenteiden tulee olla luettavia, tunnistettavissa ja jäljitettävissä ja niiden tulee myös säilyä tällaisina. A.5.5 Sisäinen auditointi Organisaation tulee varmistaa, että ympäristöjärjestelmän sisäisiä auditointeja tehdään suunnitelluin aikavälein, jotta a) määritetään, onko ympäristöjärjestelmä – ympäristöasioiden hallintaan suunniteltujen järjestelyjen mukainen ja tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukainen, – toteutettu ja ylläpidetty asianmukaisesti; b) hankitaan johdolle tietoa auditointitulosten avulla. Organisaation tulee suunnitella, luoda ja toteuttaa	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
auditointiohjelmia sekä ylläpitää niitä ottaen huomioon kyseessä olevien toimintojen merkitys ympäristölle ja aikaisempien auditointien tulokset. Organisaation tulee luoda, toteuttaa ja ylläpitää auditointimenettely tai -menettelyjä, jotka koskevat – vastuita ja vaatimuksia auditointien suunnittelua ja suorittamista sekä tulosten raportointia ja tallenteiden ylläpitoa varten, – auditointien kriteerien, laajuuden, suoritustaajuuden ja menetelmien määrittämistä. Auditoidijat tulee valita ja auditoinnit suorittaa siten, että auditointiprosessin objektiivisuus ja tasapuolisuus voidaan varmistaa. A.6 Johdon katselmus Johdon tulee suunnitelluin aikavälein katselmoida organisaation ympäristöjärjestelmä varmistaakseen sen jatkuvan soveltuvuuden, riittävyden ja tehokkuuden. Katselmuksiin tulee sisältyä ympäristöjärjestelmän, ympäristöpolitiikan, ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden parannusmahdollisuuksien ja muutosten tarpeen arviointi. Johdon katselmuksista tulee pitää tallenteita. Johdon katselmusten lähtötietojen tulee sisältää seuraavat tiedot: a) tulokset sisäisistä auditoinneista ja lakisääteisten sekä muiden vaatimusten, joihin organisaatio on sitoutunut, täyttämisen arvioinneista; b) yhteydenotot ulkoisilta sidosryhmiltä, mukaan lukien valitukset; c) organisaation ympäristönsuojelun taso; d) päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisen taso; e) korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden tila;	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
f) seurantatoimenpiteet edellisistä johdon katselmuksista; g) muuttuvat olosuhteet, mukaan lukien muutokset lakisäätöisissä ja muissa organisaation ympäristönäkökohtiin liittyvissä vaatimuksissa; h) suositellut parannukset. Johdon katselmusten tulosten tulee sisältää kaikki päätökset ja toimenpiteet, jotka liittyvät mahdollisiin muutoksiin ympäristöpolitiikassa, -päämäärissä, -tavoitteissa ja muissa ympäristöjärjestelmän rakenneosissa ja jotka ovat yhdenmukaisia jatkuvaan parantamiseen sitoutumisen kanssa. Luettelo kansallisista standardointielimistä BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) CZ: ČNI (Český normalizační institut) DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l’Energie de l’Etat) (Luxembourg) HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorità Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny) PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)	

A osa Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2004 mukaan	B osa EMAS-järjestelmää toteuttavissa organisaatioissa huomioitavia muita seikkoja
SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto ry) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).	

LIITE III

SISÄINEN YMPÄRISTÖAUDITOINTI

A AUDITOINTIOHJELMA JA AUDITOINTIVÄLIT

1. Auditointiohjelma

Auditointiohjelmalla on varmistettava, että organisaation johdolla on tiedot, joita se tarvitsee tarkastellakseen organisaation ympäristönsuojelun tasoa ja ympäristöjärjestelmän tehokkuutta ja voidakseen osoittaa, että eri toiminnot ovat hallinnassa.

2. Auditointiohjelman tavoitteet

Tavoitteisiin on erityisesti kuuluttava käytössä olevien ympäristöjärjestelmien arviointi ja sen arviointi, ovatko ne organisaation politiikan ja ohjelman mukaisia, mihin sisältyy myös ympäristölainsäädännössä asetettujen asiaankuuluvien vaatimusten noudattaminen.

3. Auditointiohjelman laajuus

Kunkin auditoinnin tai tarvittaessa kunkin auditointijakson vaiheen laajuus on määriteltävä selkeästi, ja lisäksi on nimenomaisesti ilmoitettava

- a) käsitelty aihealueet;
- b) auditoitavat toiminnot;
- c) huomioon otettavat ympäristökriteerit;
- d) auditoinnin kattama ajanjakso.

Ympäristöauditointi sisältää niiden seikkojen tarkastelun, jotka ovat tarpeen ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi.

4. Auditointivälit

Auditointi tai auditointijakso, joka kattaa kaikki organisaation toiminnot, on toteutettava tarpeen mukaan enintään kolmen vuoden välein. Yksittäisen toiminnon auditointiväli vaihtelee seuraavien seikkojen perusteella:

- a) toimintojen luonne, laajuus ja monimutkaisuus;
- b) toiminnon ympäristövaikutusten merkittävyys;
- c) edellisissä auditoinneissa havaittujen ongelmien tärkeys ja kiireellisyys;
- d) ympäristöongelmien tausta.

Monimutkaisia toimintoja, joiden ympäristövaikutukset ovat merkittävämpiä, on auditoitava useammin.

Organisaation on suoritettava auditoinnit vähintään joka vuosi, koska näin organisaation johdolle ja ympäristötodentajalle voidaan osoittaa, että organisaation keskeiset ympäristönäkökohdat ovat hallinnassa.

Organisaation on auditoitava

- a) ympäristönsuojelun tasoaan ja
- b) soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista.

B AUDITOINTITOIMET

Auditointitoimia ovat keskustelut henkilöstön kanssa, toimintaolosuhteiden ja laitteiden tarkastaminen sekä arkistojen, kirjallisten menettelyjen ja muiden asian kannalta olennaisten asiakirjojen tarkastaminen auditoitavan toiminnon ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi. Tavoitteena on määrittää, onko toiminto sovellettavien standardien, säännösten tai asetettujen päämäärien ja tavoitteiden mukainen ja onko ympäristövastuun hoitamiseksi käyttöön otettu järjestelmä tehokas ja asianmukainen. Koko ympäristöjärjestelmän toimivuus olisi määritettävä muun muassa tekemällä pistokokeita, joilla tarkistetaan arviointiperusteiden noudattaminen.

Auditointiprosessissa on oltava erityisesti seuraavat vaiheet:

- a) ympäristöjärjestelmien hahmottaminen;
- b) ympäristöjärjestelmien vahvuuksien ja heikkouksien arviointi;
- c) merkityksellisten tietojen kerääminen;
- d) auditointihavaintojen arviointi;
- e) auditoinnin johtopäätösten valmistelu;
- f) auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä annettava selvitys.

C SELVITYS AUDITOINTIHAVAINNOISTA JA AUDITOINNIN JOHTOPÄÄTÖKSISTÄ

Kirjallisen auditointiselvityksen perustavoitteina on

- a) dokumentoida auditoinnin laajuus;
- b) antaa johdolle tietoa siitä, miten organisaation ympäristöpolitiikkaa noudatetaan ja miten organisaatio on edistynyt ympäristötoimissaan;
- c) antaa johdolle tietoa organisaation ympäristövaikutusten seurantajärjestelyjen tehokkuudesta ja luotettavuudesta;
- d) osoittaa tarvittaessa korjaavien toimenpiteiden tarpeellisuus.

LIITE IV

YMPÄRISTÖRAPORTOINTI

A JOHDANTO

Ympäristötiedot on esitettävä selkeästi ja johdonmukaisesti joko sähköisessä tai painetussa muodossa.

B YMPÄRISTÖSELONTEKO

Ympäristöselonteossa on oltava ainakin seuraavat tiedot, ja sen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-järjestelmään rekisteröitävästä organisaatiosta ja yhteenveto sen toiminnasta, tuotteista ja palveluista sekä tarpeen vaatiessa suhteesta mahdolliseen emo-organisaatioon;
- b) organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä;
- c) kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja selitys kyseisiin näkökohtiin liittyvien vaikutusten luonteesta (liitteessä I oleva 2 kohta);
- d) kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista;
- e) yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty D osassa;
- f) muut ympäristönsuojelun tasoon liittyvät tekijät, mukaan lukien lakisääteisten vaatimusten täyttäminen merkittävien ympäristövaikutusten kannalta;
- g) kuvaus soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja niiden noudattamista koskeva näyttö;
- h) ympäristötodentajan nimi ja akkreditointinumero sekä vahvistamisen päivämäärä.

C YMPÄRISTÖNSUOJELUN TASOA KOSKEVA SELVITYS

Ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä on oltava ainakin seuraavat tiedot, ja sen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Raportoinnissa on käytettävä keskeisiä indikaattoreita ja muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita, jotka on esitetty D osassa;

- b) muut ympäristönsuojelun tasoon liittyvät tekijät, mukaan lukien lakisääteisten vaatimusten täyttäminen merkittävien ympäristövaikutusten kannalta;
- c) kuvaus soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja niiden noudattamista koskeva näyttö;
- d) ympäristötodentajan nimi ja akkreditointinumero sekä vahvistamisen päivämäärä.

D KESKEISET INDIKAATTORIT JA MUUT SOVELTUVAT YMPÄRISTÖNSUOJELUN TASON INDIKAATTORIT

1. Johdanto

Organisaatioiden on sekä ympäristöselonteossa että ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä raportoitava keskeisistä indikaattoreista, jos ne liittyvät organisaation välittömiin ympäristönäkökohtiin, ja muista soveltuvista ympäristönsuojelun tason indikaattoreista jäljempänä esitetyn mukaisesti.

2. Keskeiset indikaattorit

- a) Keskeisiä indikaattoreita sovelletaan kaikenlaisiin organisaatioihin. Niissä keskitytään seuraaviin keskeisiin ympäristöasioiden aloihin:

- energiatehokkuus;
- materiaalien käytön tehokkuus;
- vesi;
- jätteet;
- biologinen monimuotoisuus;
- päästöt.

- b) Kuhunkin keskeiseen indikaattoriin kuuluu

- i) luku **A**, joka ilmoittaa vuosittaisen kokonaispanoksen tai -vaikutuksen kyseisellä alalla;
- ii) luku **B**, joka ilmoittaa organisaation vuosittaisen kokonaistuotoksen;
- iii) luku **R**, joka on **A**:n ja **B**:n suhdeluku.

Organisaatioiden on ilmoitettava kunkin indikaattorin kaikki kolme osatekijää.

Vuosittainen kokonaispanos tai -vaikutus kyseisellä alalla eli luku **A** on ilmoitettava seuraavasti:

- i) **energiatehokkuuden** osalta:
 - * **”välitön energian kokonaiskäyttö”** eli vuosittainen energian kokonaiskulutus ekvivalenttisina öljytonneina (toe);
 - * **”uusiutuvan energian kokonaiskäyttö”** eli vuosittainen uusiutuvista energialähteistä tuotetun (sähkö- ja lämpö)energian kokonaiskulutus ekvivalenttisina öljytonneina (toe);
- ii) **materiaalien käytön tehokkuuden** osalta:

- * *”käytettyjen eri materiaalien vuosittainen massavirta”* (energian kantajia ja vettä lukuun ottamatta) tonneina ilmaistuna;
- iii) **veden** osalta:
 - * *”vuosittainen veden kokonaiskulutus”* kuutiometreinä ilmaistuna;
- iv) **jätteiden** osalta:
 - * *”vuosittainen jätteiden kokonaistuotanto”* tonneina ilmaistuna;
- v) **biologisen monimuotoisuuden** osalta:
 - * *”maankäyttö”* neliömetreinä ilmaistuna;
- vi) **päästöjen** osalta:
 - * *”vuosittaiset kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt”* hiilidioksidiekvivalenttina ilmaistuna.

Organisaation vuosittainen kokonaistuotos eli luku **B** on sama kaikilla aloilla, mutta se muuttuu organisaatiotyypeittäin niiden toimialoista riippuen. Erityisesti on erotettava toisistaan tuotantosektorin organisaatiot (teollisuus), joiden tapauksessa luku ilmoittaa vuosittaisen kokonaisbruttoarvonlisäyksen miljoonina euroina (milj. €) ilmaistuna tai pienten organisaatioiden kohdalla vuosittaisen kokonaisliikevaihdon tai työntekijöiden määrän, ja muut kuin tuotantosektorin organisaatiot (hallinto/palveluala), joiden tapauksessa luku kuvaa organisaation kokoa työntekijöiden määränä ilmaistuna.

3. Muut soveltuvat ympäristönsuojelun tason indikaattorit

Kunkin organisaation on raportoitava vuosittain ympäristönsuojelun tasostaan ympäristöselonteossaan määriteltujen yksityiskohtaisempien ympäristönäkökohtien osalta ja tapauksen mukaan otettava huomioon tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitetut alakohtaiset viiteasiakirjat ja viitattava niihin.

Organisaatiot voivat käyttää tähän muita soveltuvia ympäristönsuojelun tason indikaattoreita. Niiden on varmistettava, että valitut indikaattorit

- i) antavat oikean kuvan organisaation ympäristönsuojelun tasosta;
- ii) ovat ymmärrettäviä ja yksiselitteisiä;
- iii) mahdollistavat vertailun edellisvuosiin nähden organisaation ympäristönsuojelun tason kehittymisen arviointia varten;
- iv) mahdollistavat tarvittaessa vertailun alakohtaisten, kansallisten tai alueellisten esimerkkien kanssa;
- v) mahdollistavat tarvittaessa vertailun lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa.

E JULKINEN SAATAVUUS

Organisaation on voitava osoittaa ympäristötodentajalle, että B–D osan mukaisesti vaaditut tiedot ovat helposti ja vapaasti organisaation ympäristönsuojelun tasosta kiinnostuneiden saatavilla.

F PAIKALLINEN VASTUU

EMAS-järjestelmään rekisteröityvät organisaatiot voivat halutessaan julkaista konsernitason ympäristöselonteon tai ympäristönsuojelun tasoa koskevan selvityksen, joka kattaa useita maantieteellisiä paikkoja.

EMAS-järjestelmällä pyritään varmistamaan paikallinen vastuu, ja tästä syystä organisaatioiden on huolehdittava siitä, että tällaisessa konsernitason ympäristöselonteossa tai konsernitason ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä yksilöidään selkeästi kunkin toimipaikan merkittävät ympäristövaikutukset.

LIITE V
EMAS-LOGO

Logoa käytetään joko

- kolmivärisenä (Pantone No. 355 vihreä; Pantone No. 109 keltainen; Pantone No. 286 sininen),
- mustana valkoisella taustalla tai
- valkoisena mustalla taustalla.

LIITE VI

Rekisteröintiin vaadittavat tiedot

(annettava tarvittaessa)

1. ORGANISAATIO

Nimi

Osoite

Kaupunki

Postinumero

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Yhteyshenkilö

Puhelin

Faksi

Sähköposti

Internet-osoite

Rekisterinumero

Rekisteröinnin päivämäärä

Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivämäärä

Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä

Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä

Seuraavan ympäristönsuojelun tasoa koskevan
selvityksen päivämäärä

NACE-toimialakoodi

Työntekijöiden määrä

Liikevaihto tai tilikauden tase

2. TOIMIPAIKKA

Nimi

Osoite

Postinumero

Kaupunki

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Yhteyshenkilö

Puhelin

Faksi

Sähköposti

Internet-osoite

Rekisterinumero

Rekisteröinnin päivämäärä

Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivämäärä

Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä

Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä

Seuraavan ympäristönsuojelun tasoa koskevan
selvityksen päivämäärä

NACE-toimialakoodi

Työntekijöiden määrä

Liikevaihto tai tilikauden tase

3. AKKREDITOITU TODENTAJA

Todentajan nimi

Osoite

Postinumero

Kaupunki

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Puhelin

Faksi

Sähköposti

Akkreditoinnin rekisterinumero

Akkreditoinnin pätevyysalue (NACE-koodit)

Akkreditointielin

Tehty ... (paikka) ... 200 (päivämäärä)

Organisaation edustajan allekirjoitus

LIITE VII

Todentajan ilmoitus todentamis- ja vahvistamistoimista

.....(nimi),
joka on rekisteröity EMAS-todentajaksi numerolla
ja akkreditoitu pätevyysalueelle (NACE-koodi),
on suorittanut todentamisen sen tarkistamiseksi, vastaavanko organisaation
(nimi),
rekisterinumero (jos on), ympäristöselonteossa /
ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä (*) mainitut toimipaikat tai koko
organisaatio
kaikkia organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta-
ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) [päivämäärä] annetun Euroopan parlamentin ja
neuvoston asetuksen (EY) N:o XXX/[vuosi] vaatimuksia.

Allekirjoittamalla tämän ilmoituksen vakuutan, että

- todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu täysin mainitun asetuksen vaatimusten mukaisesti
- soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ei ole havaittu rikotun
- organisaation/toimipaikan (*) ympäristöselonteossa / ympäristönsuojelun tasoa koskevassa selvityksessä (*) annetaan luotettavat, uskottavat ja oikeat tiedot kaikista organisaation/toimipaikan (*) toiminnoista ympäristöselonteossa mainitussa laajuudessa.

Tehty ... (paikka) ... 200 (päivämäärä)

Allekirjoitus

(*) : tarpeeton yliviiivataan.

LIITE VIII
VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	-
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	-
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	-
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	-
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	-
2 artiklan c alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan d alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan e alakohta	-
2 artiklan f alakohta	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan 6 kohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 7 kohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan 9 kohta
2 artiklan k alakohta	2 artiklan 10 kohta
2 artiklan l alakohta	2 artiklan 12 kohta
2 artiklan l alakohdan i alakohta	-
2 artiklan l alakohdan ii alakohta	-
2 artiklan m alakohta	-
2 artiklan n alakohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan o alakohta	2 artiklan 15 kohta
2 artiklan p alakohta	-

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
2 artiklan q alakohta	2 artiklan 16 kohta
2 artiklan r alakohta	-
2 artiklan s alakohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan s alakohdan toinen, kolmas ja neljäs virke	-
2 artiklan t alakohta	2 artiklan 18 kohta
2 artiklan u alakohta	-
3 artiklan 1 kohta	-
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen virke	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta	4 artiklan 6 kohta
3 artiklan 2 kohdan c alakohta	4 artiklan 7 kohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 8 kohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke; 6 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen virke	7 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	-
4 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	-
4 artiklan 4 kohta	-
4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	26 artiklan 1 kohta
4 artiklan 5 kohdan toinen virke	26 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
4 artiklan 6 kohta	42 artikla
4 artiklan 7 kohta	-
4 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	30 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan toinen alakohta	30 artiklan 3 ja 5 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	31 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan viimeinen virke	31 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen ensimmäinen luetelmakohta	12 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen toinen luetelmakohta	12 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 4 kohta	11 artiklan 1 kohdan toinen virke
5 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	15 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan toinen virke	15 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
5 artiklan 5 kohdan kolmas virke	16 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan neljäs virke	15 artiklan 3 kohdan toinen ja kolmas virke
6 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan c alakohta

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
6 artiklan 1 kohdan viimeinen virke	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
6 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelukohta	14 artiklan 4 kohdan a alakohta
6 artiklan 3 kohdan toinen luettelukohta	14 artiklan 4 kohdan b alakohta
6 artiklan 3 kohdan kolmas luettelukohta	14 artiklan 4 kohdan c alakohta
6 artiklan 3 kohdan viimeinen virke	14 artiklan 8 kohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 5 kohta
6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	14 artiklan 7 kohta
6 artiklan 5 kohdan toinen virke	14 artiklan 9 ja 10 kohta
6 artiklan 6 kohta	14 artiklan 11 kohta
7 artiklan 1 kohta	29 artiklan 6 kohta
7 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 2 kohta
7 artiklan 2 kohdan toinen virke	12 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	43 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan toinen virke	10 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan a alakohta	10 artiklan 4 kohta
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	-
8 artiklan 2 kohdan c alakohta	-
8 artiklan 2 kohdan d alakohta	-
8 artiklan 2 kohdan e alakohta	10 artiklan 4 kohta
8 artiklan 3 kohdan a alakohta	-
8 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 4 kohta

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
8 artiklan 3 kohdan viimeinen alakohta	-
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 3 kohta
9 artiklan 1 kohdan a alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan b alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta	45 artiklan 5 kohta
9 artiklan 2 kohta	-
10 artiklan 1 kohdan a alakohta	-
10 artiklan 1 kohdan b alakohta	-
10 artiklan 1 kohdan c alakohta	-
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	39 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	42 artikla
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke	47 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	37 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	37 artiklan a alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	37 artiklan c alakohta
11 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	37 artiklan b alakohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	38 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	-
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	38 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan neljäs virke	38 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
11 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	42 artiklan ensimmäinen virke
11 artiklan 3 kohdan toinen virke	47 artikla
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	35 artiklan 3 kohta
12 artiklan 1 kohdan b alakohta	35 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta	35 artiklan 2 kohta
12 artiklan 2 kohta	42 artikla
12 artiklan 3 kohta	-
13 artikla	41 artikla
14 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	-
14 artiklan 3 kohta	-
15 artiklan 1 kohta	50 artikla
15 artiklan 2 kohta	48 artikla
15 artiklan 3 kohta	-
16 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	42 artikla
17 artiklan 1 kohta	-
17 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta
17 artiklan 3 kohta	51 artiklan 2 kohta
17 artiklan 4 kohta	51 artiklan 2 kohta
17 artiklan 5 kohta	-
18 artiklan ensimmäinen virke	52 artiklan 1 kohta
18 artiklan toinen virke	52 artiklan viimeinen virke

**YKSINOMAAN TALOUSARVION TULOPUOLEEN VAIKUTTAVAAN
SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS**

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä).

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Toimintalohko(t) sekä toiminto/toiminnot:

Ympäristö (toimintoperusteisen budjetoinnin koodi 0703: yhteisön ympäristöpolitiikan ja -lainsäädännön täytäntöönpano).

3. BUDJETTIKOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat [entiset BA-budjettikohdat]) ja budjettinimikkeet:

07 01 04 01: LIFE+ (ympäristöalan rahoitusväline — 2007–2013) — Hallintomenot

07 03 07: LIFE+ (ympäristöalan rahoitusväline — 2007–2013)

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto:

Toimen (EMAS-asetuksen) on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2009. Kaudella 2009–2013 toimintamenot katetaan LIFE+ -rahoitusvälineestä.

3.3. Budjettitiedot

Budjetti-kohta	Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitus-näkymien otsake
07010401	Ei-pakoll.	EI-JM ²⁹	EI	EI	KYLLÄ	2
070307	Ei-pakoll.	JM	EI	EI	KYLLÄ	2

²⁹ Jaksottamattomat määrärahat (EI-JM).

4. YHTEENVETO RESURSSISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		2009	2010	2011	2012	2013		2009–2013
----------	------------	--	------	------	------	------	------	--	-----------

Toimintamenot³⁰

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a	1,230	1,400	1,700	1,700	1,700		7,730
Maksumäärärahat (MM)		b							

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot³¹

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
--	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c	1,430	1,600	1,900	1,900	1,900		8,730
Maksumäärärahat		b+c							

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään³²

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838		3,804
Viitemäärään sisällyttämättömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	8.2.6.	e	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		a+c +d +e	1,959	2,569	2,815	3,117	3,071		13,531
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		b+c +d +e							

³⁰ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston xx lukuun xx 01.

³¹ Menot, jotka otetaan osaston xx momentille xx 01 04.

³² Menot, jotka otetaan lukuun xx 01 muille momenteille kuin xx 01 04 tai xx 01 05.

Tiedot yhteisrahoituksesta

Jos ehdotukseen liittyy jäsenvaltioilta tai muilta tahoilta (jotka on ilmoitettava) saatavaa osarahoitusta, seuraavassa taulukossa ilmoitetaan kyseisen osarahoituksen arvioitu määrä (rivejä voidaan lisätä, jos rahoitusta saadaan useilta tahoilta):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Rahoitukseen osallistuva taho		2009	2010	2011	2012	2013		2009–2013
.....	f							
MSM yhteisrahoitus luettuna	YHTEENSÄ mukaan a+c +d +e +f							

4.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

- ☒ Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.
- ☐ Ehdotus edellyttää kyseeseen tulevan rahoitusnäköymien otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- ☐ Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen määräysten³³ soveltamista (ts. joustovälineen käyttöä tai rahoitusnäköymien tarkistamista).

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella on seuraavat vaikutukset tuloihin:

milj. euroa (yhden desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta	Tulot	Ennen toteutusta [Vuosi n-1]	Toteutuksen jälkeen					
			[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁴
	a) Absoluuttiset tulot							
	b) Tulojen muutokset	Δ						

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	2009	2010	2011	2012	2013	
Henkilöstön määrä yhteensä	5	10	10	10	10	

³³ Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

³⁴ Taulukkoon lisätään sarakkeita, jos toiminnan kesto ylittää kuusi vuotta.

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Päätavoitteena on lisätä järjestelmän myönteistä ympäristövaikutusta parantamalla EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden ympäristönsuojelun tasoa ja lisäämällä järjestelmän käyttöönottoa. Järjestelmä säilyy perusluonteeltaan vapaaehtoisena.

Pääkohdat

- EMAS-järjestelmä perustuu jatkossakin **ympäristöjärjestelmiä** koskevaan ISO 14001 -standardiin. Järjestelmää täydennetään seuraavilla osilla:
 - organisaatioiden vahvistettu velvoite täyttää kaikki soveltuvat ympäristöön liittyvät lakisääteiset vaatimukset
 - organisaatioiden vahvistettu velvoite toteuttaa ympäristöraportointia keskeisten ympäristönsuojelun tason indikaattorien perusteella
 - ympäristöasioiden hallinnan parhaita toimintatapoja koskevat ohjeet.
- Akkreditointi- ja todentamismenettelyjä on yhdenmukaistettu (akkreditointia koskevan ehdotuksen mukaisesti – ENTR).
- Maantieteellistä soveltamisalaa on laajennettu niin, että EU:n ulkopuoliset organisaatiot voivat osallistua EMAS-järjestelmään.
- Hallinnollista taakkaa vähentävät ja kannustimina toimivat toimenpiteet:
 - klusterien rekisteröintimenettelyn yksinkertaistaminen
 - pk-yritysten rekisteröintimaksujen pienentäminen
 - sääntelyhelpotukset ja sääntelyn purkaminen niin, että EMAS-rekisteröidyt organisaatiot hyötyvät esimerkiksi pidemmistä lupien uusimisväleistä
 - kansallisten viranomaisten velvoite harkita verokannustimien kaltaisia toimenpiteitä osana organisaatioiden ympäristönsuojelun tasoa tukevia järjestelmiä
 - EMAS-logon käyttöä koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen.
- EMAS-järjestelmää edistetään muun muassa EMAS-palkinnolla sekä EU:n tason ja kansallisilla tiedotuskampanjoilla.

5.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

Hyväksymällä yhteisön tason järjestelmä, johon myös kolmansien maiden organisaatiot voivat osallistua, asetetaan käyttöön yksi akkreditoitu ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jota niin EU:n organisaatiot kuin kolmansien maiden organisaatiotkin voivat käyttää eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti myös kolmansissa maissa. EMAS-rekisteröinnin ja EMAS-logon käytön avulla järjestelmä mahdollistaa ympäristönsuojelun tason parantamista koskevan viestinnän kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja niiden ulkopuolella.

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Jotta päästäisiin tavoitteeseen eli lisättäisiin järjestelmän käyttöönottoa ja sitä kautta organisaatioiden ympäristönsuojelun yleistä tasoa EU:ssa ja sen ulkopuolella, seuraavat toimet tulevat kyseeseen toimintoperusteisessa johtamismallissa:

- suurelle yleisölle ja erityisesti organisaatioille suunnattujen edistämisen ja tiedotustoimien järjestäminen ja niihin osallistuminen
- tehokkaiden välineiden jakaminen/kehittäminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja niiden antaminen organisaatioiden käyttöön
- EMAS-palkintojen järjestäminen
- kannustimien suunnittelu ja tarjoaminen organisaatioille, jotta ne liittyisivät järjestelmään.

Osana pyrkimystä auttaa tiettyjen alojen organisaatioita tehostamaan ympäristönsuojelun tasoa koskevaa raportointiaan seuraava toimi tulee kyseeseen toimintoperusteisessa johtamismallissa:

- alakohtaisten viiteasiakirjojen laatiminen, mukaan lukien ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit tietyillä aloilla.

Osana pyrkimystä yhdenmukaistaa akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten toimintaa seuraavat toimet tulevat kyseeseen toimintoperusteisessa johtamismallissa:

- akkreditointielinten vertaisarvioinnin järjestäminen
- toimivaltaisten elinten vertaisarvioinnin järjestäminen.

5.4. Toteutustapa (alustava)

☒ ***Keskitetty hallinnointi***

- ☒ komissio hallinnoi suoraan
- ☐ hallinnointivastuu siirretään
 - ☐ toimeenpanovirastoille
 - ☐ varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitetuille yhteisöjen perustamille elimille
 - ☐ kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä suorittaville yhteisöille

☐ ***Yhteistyössä toteutettava tai hajautettu hallinnointi***

- ☐ jäsenvaltioiden kanssa
- ☐ kolmansien maiden kanssa

☐ ***Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)***

Huomautukset:

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantajärjestelmä

Jäsenvaltioiden on raportoitava kaikista tämän asetuksen soveltamiseksi toteuttamistaan toimista ja toimenpiteistä.

Komissio raportoi neuvostolle ja Euroopan parlamentille tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

Seurantaan kuuluvat myös säännölliset kokoukset jäsenvaltioiden ja muiden sidosryhmien kanssa sekä tämän asetuksen 31 artiklan mukaisen akkreditointielinten kokouksen ja toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin toteuttama vertaisarviointi.

6.2. Arviointi

6.2.1. Ennakkoarviointi

Ks. vaikutustenarviointi, joka esitetään tämän ehdotuksen ohella komission valmisteluasiakirjana. Kaikkien ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksia on arvioitu taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristönäkökulmasta.

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

Ehdotus perustuu kokemukseen, jota on saatu sovellettaessa organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 761/2001³⁵, julkisen kuulemisen ja erityisemmän sidosryhmien kuulemisen tuloksiin sekä ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttöön. Kyseiset arvioinnit otettiin huomioon vaikutustenarvioinnissa.

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Komission taloudellista tukea saavia toimia on seurattava säännöllisesti.

Asetuksen tehokkuuden säännöllinen arviointi tapahtuu asetuksella perustetussa komiteassa. Arvioinnin yhteydessä voidaan laatia tiettyjä aloja koskevia asianmukaisia ohjeita ja viiteasiakirjoja sekä ehdottaa asetukseen tarvittavia muutoksia.

Komissio toimittaa neuvostolle ja Euroopan parlamentille

- 1) enintään kolmen vuoden välein kertomuksen toimista ja toimenpiteistä, joita on toteutettu muun muassa seuraavia varten:
 - a) tietojen antaminen
 - b) jäsenvaltioiden yhteistyön tehostaminen
 - c) EMAS-järjestelmän edistäminen ja kannustimien tarjoaminen,
- 2) jälkiarvioinnin viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

³⁵ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

7. PETOSTEN TORJUNTATOIMET

Sisäisen valvonnan standardeja nro 14, 15, 16, 18, 19, 20 ja 21 sekä Euroopan yhteisön talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 säädettyjä periaatteita sovelletaan täysimääräisesti.

Komissio varmistaa tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimien toteutuksen yhteydessä, että yhteisön taloudellisia etuja suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperinnällä ja, jos väärinkäytöksiä havaitaan, tehokkailla, oikeasuhteisilla ja varoittavilla seuraamuksilla neuvoston asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95 ja (Euratom, EY) N:o 2185/96 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 mukaisesti.

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSEISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta ja tuotokset)	Tuotoksen tyyppi	Keskim. kustannukset	2009		2010		2011		2012		2013		n + 5 ja myöh.		2009–2013	
			Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.	Tuotos-ten määrä	Kustan-nukset yht.
TOIMINTA-TAVOITE 1: edistäminen																
Toimi 1: edistämis- ja tiedotustoimet			0,300		0,200		0,200		0,200		0,200				1,100	
Toimi 2: tuki pk-yrityksille EMAS-järjestelmän toteuttamiseksi			0,250		0,250		0,250		0,250		0,250				1,250	
Toimi 3: EMAS-palkinnot			1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050			5	0,250
Toimi 4: kannustimet			0,100		0,100		0,100		0,100		0,100				0,500	
Välisumma tavoite 1				0,700		0,600		0,600		0,600		0,600				3,100
TOIMINTA-TAVOITE 2: alakohtaisten viiteasiakirjojen laatiminen																

Toimi 1: ulkopuolisen konsultin tekemät tutkimukset	5 0,250 10 0,500 15 0,750 15 0,750 15 0,750 3,000															
Toimi 2: asiantuntija- kokoukset	8 0,080 10 0,100 15 0,150 15 0,150 15 0,150 0,630															
Välisumma tavoite 2				0,330		0,600		0,900		0,900		0,900				3,630
TOIMINTA- TAVOITE 3: vertaisarvioinnit																
Toimi 1: akkreditointielin- ten vertaisarviointi	0,100 0,100 0,100 0,100 0,100 0,500															
Toimi 2: toimivaltaisten elinten vertaisarviointi	0,100 0,100 0,100 0,100 0,100 0,500															
Välisumma tavoite 3				0,200		0,200		0,200		0,200		0,200				1,000
KUSTANNUK- SET YHTEENSÄ				1,230		1,400		1,700		1,700		1,700				7,730

8.2. Hallintomenot

8.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)					
		2009	2010	2011	2012	2013	
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ³⁶ (XX 01 01)	A*/AD	2	3	3	3	3	
	B*, C*/AST	1	2	2	2	2	
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö ³⁷ (EMAS-järjestelmä: vain kansalliset asiantuntijat)		2	5	5	5	5	
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö ³⁸							
YHTEENSÄ		5	10	10	10	10	

8.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

Järjestelmän yleinen hallinnointi, alakohtaisten asiakirjojen laatiminen ja tarkistaminen, markkinointitoimien hallinnointi.

8.2.3. Henkilöresurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- ☒ Korvattavan tai jatkettavan ohjelman hallinnointiin osoitetut tämänhetkiset virat ja/tai toimet (1 AD + 1 AST + 2 kansallista asiantuntijaa)
- ☐ Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä vuotta n koskevassa menettelyssä jo myönnetty virat ja/tai toimet
- ☒ Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä seuraavassa menettelyssä pyydetty virat ja/tai toimet (2 AD)
- ☒ Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely) (1 AST + 3 kansallista asiantuntijaa)
- ☐ Vuodeksi n tarvittavat virat ja/tai toimet, jotka eivät sisälly vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvään, kyseistä vuotta koskevaan menettelyyn

³⁶ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

³⁷ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

³⁸ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

8.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta 07 01 04 01	2009	2010	2011	2012	2013		2009– 2013
1 Tekninen ja hallinnollinen apu (henkilöstökust. mukaan luettuina)							
Toimeenpanovirastot ³⁹							
Muu tekninen ja hallinnollinen apu							
– sisäinen							
– ulkoinen: IT-tuki	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
Tekninen ja hallinnollinen apu yhteensä	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

8.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	2009	2010	2011	2012	2013	2014 ja myöh.
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)	0,351	0,585	0,585	0,585	0,585	
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)	0,101	0,253	0,253	0,253	0,253	
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838	

Laskelma – *virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt*

Kohdassa 8.2.1 tarkoitetun 1 A* /AD:n normien mukainen palkka on 117 000 euroa vuodessa.

³⁹

Tässä olisi viitattava asianomaisia toimeenpanovirastoja koskeviin rahoituspalveluksiin.

Laskelma – *momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö*

Kohdassa 8.2.1 tarkoitetun 1 kansallisen asiantuntijan normien mukainen palkka on 50 580 euroa vuodessa.

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 ja myöh.	2009– 2013
XX 01 02 11 01 – Virkamatkot	0,008	0,008	0,008	0,010	0,010		0,044
XX 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset	0,015	0,015	0,015	0,115	0,015		0,175
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ⁴⁰	0,054	0,108	0,054	0,054	0,108		0,378
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset				0,200	0,200		0,400
XX 01 02 11 05 – Tietojärjestelmät							
2 Muut hallintomenot yhteensä (XX 01 02 11)							
3 Muut hallintomenojen kaltaiset menot (eritellään budjettikohdittain)							
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

⁴⁰

C10900 – organisaatioiden vapaaehtoista osallistumista yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) käsittelevä komitea.

Laskelma – ***Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään***

4 virkamatkaa (yksikkökustannukset 1 000 euroa) vuosittain kaudella 2009–2013 asetuksen tavoitteiden ja toimenpiteiden selvittämiseksi ja sen täytäntöönpanon ja soveltamisen tukemiseksi jäsenvaltioissa.

2 virkamatkaa (yksikkökustannukset 1 000 euroa) vuosittain kaudella 2009–2013 asetuksen 30 artiklan mukaiseen akkreditointielinten kokoukseen osallistumiseksi.

2 virkamatkaa (yksikkökustannukset 1 000 euroa) vuosittain kaudella 2009–2013 toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumien kokouksiin osallistumiseksi.

2 ylimääräistä virkamatkaa (yksikkökustannukset 1 000 euroa) vuosittain vuosina 2012 ja 2013 sidosryhmien tapaamiseksi asetuksen tarkistamista varten.

3 virkamatkaa (yksikkökustannukset 5 000 euroa) vuosittain kaudella 2009–2013 ISO TC 207 -komitean (ympäristöjärjestelmiä käsittelevä tekninen komitea) kokouksiin osallistumiseksi.

Konferenssin järjestäminen (yksikkökustannukset 100 000 euroa) vuonna 2012 sidosryhmien ja toimivaltaisten viranomaisten kuulemiseksi asetukseen kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta vuonna 2014 tehtävää tarkistusta varten.

Asetuksella perustetun sääntelykomitean kokoukset (yksikkökustannukset 27 000 euroa) kahdesti vuodessa vuodesta 2009 alkaen tietojenvaihdon mahdollistamiseksi sekä asianmukaisten ohjeiden ja suositusten antamiseksi, jotta jäsenvaltioiden toimia voitaisiin yhdenmukaistaa edelleen.

2 ylimääräistä asetuksella perustetun sääntelykomitean kokousta vuonna 2010 (pian asetuksen voimaantulon jälkeen) ja 2 ylimääräistä komitean kokousta vuonna 2013 asetuksen vuonna 2014 tehtävää tarkistusta varten (yksikkökustannukset 27 000 euroa).

Ulkopuoliset tutkimukset, kustannukset yhteensä 200 000 euroa vuodessa vuosina 2012 ja 2013, asetuksen vuonna 2014 tehtävää tarkistusta varten.

Henkilöstö- ja hallintoresurssien tarve katetaan osuudesta, joka voidaan myöntää hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jaossa ottaen huomioon talousarviorajoitukset.